

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Summer-Brason
Sędziowie	SSA Aleksander Sikora (spr.) SSO del. Iwona Hyla
Protokolant	Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Małgorzaty Bednarek

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. sprawy

1. **R. B.**, s. M. i A., ur. (...) w K.,

oskarżonego z art. 258 § 3 kk, art. 296a § 1 i 4 kk i inne;

2. **K. B.**, s. J. i B., ur. (...) w C.,

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 296a § 1 i 4 kk i inne;

3. **W. W.**, s. M. i M., ur. (...) w K.,

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 296a § 1 i 4 kk i inne;

4. **D. S.**, s. Z. i Z., ur. (...) w O.,

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 296 § 1 i 4 kk i inne;

5. **B. W.**, c. A. i H., ur. (...) we W.,

oskarżonej z art. 296a § 2 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne;

6. **S. W. (1)**, s. W. i J., ur. (...) w S.,

oskarżonego z art. 296a § 2 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne;

7. **C. R.**, s. S. i S., ur. (...) w W.,

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 296a § 1 i 4 kk i inne,

na skutek apelacji prokuratora, co do wszystkich oskarżonych, obrońców oskarżonych R. B., K. B., D. S., B. W., S. W. (1), C. R. oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, co do oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 września 2012 r., sygn. akt XXI K 170/09

1. uchyła zaskarżony wyrok w punktach: 2 (oskarżony R. B.), 4 (oskarżony K. B.), 6 (oskarżony W. W.), 8 (oskarżony D. S.), 9, 10, 11, 12 (oskarżona B. W.), 13, 14, 15, 16 (oskarżony S. W. (1)), 18 (oskarżony C. R.), 19 w części dotyczącej oskarżonych B. W. i S. W. (1), 20, 22, 23a i 23b oraz 24a i 24b i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania;
2. uchyła zawarte w punkcie 19 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o karach łącznych w odniesieniu do oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R.;
3. uchyła zawarte w punkcie 21 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o zaliczeniu na poczet wymierzonych kar okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, dotyczące oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. oraz C. R. i w to miejsce na zasadzie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonym na poczet orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:
 - R. B. od dnia 23 stycznia 2006 roku do dnia 16 lipca 2007 roku,
 - K. B. od dnia 22 maja 2006 roku do dnia 22 marca 2007,
 - W. W. od dnia 22 maja 2006 roku do dnia 22 lutego 2007 roku,
 - D. S. od dnia 23 stycznia 2006 roku do dnia 23 stycznia 2007 roku,
 - C. R. od dnia 24 maja 2006 roku do dnia 24 lutego 2007 roku,
4. w pozostałej zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;
5. zwalnia oskarżonego D. S. i C. R. od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II AKa 62/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze XXI K 170/09 Sąd Okręgowy w Katowicach:

1. uznał oskarżonego R. B. za winnego tego, że w okresie od początku stycznia 2000 roku do września 2005 roku w D., S., M., P. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji związanej z odbiorem jakościowym złomu, w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając na szkodę (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., przy czym w grupie tej pełnił jedną z kierowniczych ról, to jest popełnienia przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i za to z mocy tego przepisu wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. uznał oskarżonego R. B. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2000 roku do września 2005 roku w D., S., M., P. i W., będąc jako brygadzysta kontrolerem jakości odbioru złomu i z racji zajmowanego stanowiska będąc brygadzystą uprawnionym do potwierdzania jakości dostaw dostarczanego do Spółki (...) S.A. Oddział w D. złomu i mając istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej Spółki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. C., W. S., M. S., J. S. (1), A. R., E. C., K. B., W. W., M. J., S. D., J. S. (2), D. S., T. S., C. R. i innymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w zamiarze by inne osoby dostarczające złom do Spółki (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D. doprowadziły, poprzez dostarczenie łącznie co najmniej (...) samochodami i co najmniej (...) wagonami

zanieczyszczony złom bądź też o niższych od deklarowanych jego parametrach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej Spółki, znacznej wartości, w wysokości nie mniejszej niż 7.458.556,79 złotych, przyjmował złom w awizowanej, wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu i przyjęcia złomu stalowego, w postaci raportów zmianowych, przepustek i kwitów wagowych, w zamian za co, łącznie z pozostałymi, przyjął on korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3.451.320,00 złotych oraz obietnicę wręczenia mu pieniędzy w kwocie 4.000,00 złote, wyrządzając swoim działaniem znaczną szkodę majątkową, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 7.458.556,79 złotych, przy czym z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

-.

- od R. K. (1) za dostawy samochodowe w okresie od stycznia 2001 do końca lipca 2003 roku – K. B., C. R., W. S., J. C., M. J., R. B., W. W., S. D., D. S., A. R., E. C., M. S., J. S. (1) i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 180.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1) – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D.360 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 266.399,70 złotych,

-.

- od R. K. (1) za dostawy wagonami w okresie od sierpnia 2003 roku do końca sierpnia 2005 roku R. B., W. S., D. S., K. B., J. C., M. S., C. R., W. W., T. S. i inne osoby łącznie przyjęli co najmniej 969.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach, dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1) – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D.604 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.348.055,26 złotych,

-.

- od R. K. (2) za dostawy wagonami w okresie od początku 2000 roku do końca listopada 2004 roku – K. B., C. R., J. C., R. B., W. S., S. W. (2), M. S. i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 138.900,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (2) – właściciel firmy (...)z/s w P. oraz jako pełnomocnik firmy (...) – M. K. z/s w S. i jako pośredniczący dostawca złomu od firmy (...) – K. S. (1) z/s S. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 464 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie, co najmniej 1.041.112,50 złotych,

-.

- od P. K. i J. Ł. za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 r. do czerwca 2003 roku - C. R., J. C., M. S., R. S. W. i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 1.820,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K. – właściciel firmy (...)z/s w D. oraz J. Ł. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczyli do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 26 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 18.688,67 złotych,

-.

- od P. K. i J. Ł. w okresie od sierpnia 2003 roku do 29 sierpnia 2005 roku J. C., R. B., M. S., C. R., W. W., K. B. i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 30 wagonów z zanieczyszczonym złomem a J. Ł. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do tej Spółki łącznie około 21 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając

wspólnie pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 114.526,43 złotych,

-.

- od A. F.i S. P.za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 roku do końca maja 2003 roku - K. B., M. S., T. S., J. C., W. S., R. B., W. W., C. R., A. R., M. J., S. D.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 87.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach, dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P.– właściciel firmy: „ZAKŁAD (...) – S. P.z/s w B.i R.dostarczył wspólnie z pełnomocnikiem swej firmy (...)do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 878 samochodów z zanieczyszczonym złodem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 387.085,46 złotych,

-.

- od A. F.i S. P.za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do września 2005 roku R. B., M. S., J. C., C. R., K. B., W. W., W. S., J. S. (2)i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 763.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P.-właściciel firm: „ZAKŁAD (...) – S. P.z/s w B.i R.oraz (...)z/s w R.dostarczył wspólnie z pełnomocnikiem swoich firm - A. F.do spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 663 wagony z zanieczyszczonym złodem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.687.366,75 złotych,

-.

- od S. W. (1)za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 do końca lipca 2003 roku – M. S., R. B., J. C., T. S., D. S., J. S. (2), W. S.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył łącznie do Spółki (...) S.A.Oddział w D.190 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złodem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 126.785,90 złotych,

-.

- od B. W.i S. W. (1)za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do 31 sierpnia 2005 roku - J. C., M. S., R. B., K. B., C. R., J. S. (2), T. S., D. S., W. S.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 720.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.oraz B. W.– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczyli łącznie do Spółki (...) S.A.Oddział w, D.co najmniej 296 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złodem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych,

-.

- od W. K. za dostawy wagonami w okresie od grudnia 2003 roku do końca marca 2005 roku M. S., R. B., T. S. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 105.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego W. K. – właściciel firmy (...) z/s w M. oraz pełnomocnik firm: PHU (...) – A. P. oraz (...)–D. K. - obie z/s w M., dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 354 wagony z zanieczyszczonym złodem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 859.666,15 złotych,

-.

- od J. K.za dostawy wagonami w okresie od maja 2003 roku do października 2004 roku W. S., T. S., R. B., C. R., K. B., J. C., M. S.i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 400.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego J. K.– właściciel firm: (...)oraz (...) Sp. z o.o., obie z/s w G.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 589 wagonów z zanieczyszczonym

złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 837.598,23 złotych,

-.

- od D. G.za dostawy wagonami w sierpniu 2004 roku R. B.J.C., M. S., K. B.i inne osoby, przyjęli łącznie 4.000,00 złotych a ponadto R. B.i J. C.obietnicę wręczenia im kolejnych 4.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego D. G.- właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.8 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 15.306,60 złotych,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 296a § 1 i 4 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. oraz art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk przy zast. art. 11§3 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk oraz art. 65§1 kk wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 100 stawek dziennych o wartości 2000 złotych każda.

2. uznał oskarżonego K. B. za winnego tego, że w okresie od początku maja 2003 roku do końca września 2005 roku w D., S., M., P. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów, poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu polegających na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji związanej z odbiorem jakościowym złomu, w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając na szkodę (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., to jest popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to z mocy tego przepisu wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

3. uznał oskarżonego K. B.za winnego tego, że w okresie od początku maja 2003 roku do końca września 2005 roku w D., S., M., P.i W., będąc kontrolerem jakości odbioru złomu i z racji zajmowanego stanowiska będąc uprawnionym do potwierdzania jakości dostaw dostarczanego do Spółki (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.i mając istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej Spółki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. C., W. S., M. S., J. S. (1), A. R., E. C., W. W., M. J., S. D., J. S. (2), D. S., T. S., C. R.i innymi ustalonymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w zamiarze by inne osoby, dostarczające złom do Spółki (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.doprowadziły, poprzez dostarczenie łącznie co najmniej 3029 wagonami zanieczyszczony złom bądź też o niższych od deklarowanych jego parametrach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej Spółki znacznej wartości, w wysokości nie mniejszej niż 6.696.597,40 złotych, przyjmował złom w awizowanej, wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu i przyjęcia złomu stalowego, w postaci raportów zmianowych, przepustek i kwitów wagowych, w zamian za co łącznie z pozostałymi przyjął on korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3.141.700,00 złotych, wyrządzając swoim działaniem znaczną szkodę majątkową, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 6.659.597,06 złotych, przy czym z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

-.

- od R. K. (1)za dostawy wagonami w okresie od sierpnia 2003 roku do końca sierpnia 2005 roku R. B., W. S., D. S., K. B., J. C., M. S., C. R.i W. W., T. S.i inne osoby łącznie przyjęli co najmniej 969.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1)- właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki” Mittal (...)S.A. Oddział w D.604 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.348.055,26 złotych,

-.

- od R. K. (2)za dostawy wagonami w okresie od maja 2003 roku do końca listopada 2004 roku – K. B., C. R., J. C., R. B., W. S., S. W. (2), M. S.i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 138.900,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (2)-

właściciel firmy (...)z/s w P.oraz jako pełnomocnik firmy (...)– M. K.z/s w S.i pośredniczący dostawca złomu od firmy (...)– K. S. (1)z/s w S., dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 464 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.041.112,50 złotych,

-.

- od P. K.i J. Ł.w okresie od sierpnia 2003 roku do 29 sierpnia 2005 roku J. C., R. B., M. S., C. R., W. W., K. B.i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K.- właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 30 wagonów z zanieczyszczonym złomem a J. Ł.– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do tej Spółki łącznie około 21 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając wspólnie pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 114.526.43 złotych,

-.

- od A. F.i S. P.za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do końca września 2005 roku R. B., M. S., J. C., C. R., K. B., W. W., W. S., J. S. (2)i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 763.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P.- właściciel firm: ZAKŁAD (...)– S. P.z/s w B.i R.oraz (...)z/s w R.dostarczył wspólnie z pełnomocnikami swoich firm (...)do spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 663 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.687.366,75 złotych,

-.

- od B. W.i S. W. (1)za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do 31 sierpnia 2005 roku - J. C., M. S., R. B., K. B., C. R., J. S. (2), T. S., D. S., W. S.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 720.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.oraz B. W.– właścicielka firmy FHPU” (...) z/s w D.dostarczyli łącznie do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 296 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych,

-.

- od W. K. za dostawy wagonami w okresie od grudnia 2003 roku do końca marca 2005 roku M. S., R. B., T. S., K. B. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 105.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego W. K. – właściciel firmy (...) z/s w M. oraz pełnomocnik firm: PHU (...) – A. P. oraz (...)–D. K. - obie z/s w M., dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 354 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 859.666,15 złotych,

-.

- od J. K.za dostawy wagonami roku od maja 2003 roku do października 2004 roku W. S., T. S., R. B., C. R., K. B., J. C., M. S.i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 400.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego J. K.– właściciel firm: (...)oraz (...) Sp. z o.o., obie z/s w G.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 589 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 837.598,23 złotych,

-.

- od D. G.za dostawy wagonami w sierpniu 2004 roku R. B.i J. C., K. B.i inne osoby, przyjęli łącznie 4.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu,

wskutek czego D. G.- właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.8 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 15.306,60 złotych,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 296 a § 1 i 4 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. oraz art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk przy zast. art. 11§3 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk oraz art. 65§1 kk wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 200 stawek dziennych o wartości 250 złotych każda.

4. oskarżonego W. W.uznał za winnego tego, że w okresie od początku stycznia 2000 roku do końca kwietnia 2004 roku w D., S., M., P.i W.brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu polegających na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji związanej z odbiorem jakościowym złomu w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając na szkodę (...)obecnie (...) S.A.) S.A. Oddział w D., to jest popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to z mocy tego przepisu wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

5. oskarżonego W. W.uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2000 roku do końca kwietnia 2004 roku w D., S., M., P.i W., będąc kontrolerem jakości odbioru złomu i z racji zajmowanego stanowiska będąc uprawnionym do potwierdzania jakości dostaw dostarczanego do Spółki (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.i mając istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej Spółki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. C., W. S., M. S., J. S. (1), A. R., E. C., K. B., R. B., M. J., S. D., J. S. (2), D. S., C. R., T. S.i innymi ustalonymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w zamiarze by inne osoby, dostarczające złom do Spółki (...) S.A.Oddział w D.doprowadziły, poprzez dostarczenie łącznie co najmniej 1454 samochodami i co najmniej 2096 wagonami zanieczyszczony złom bądź też o niższych od deklarowanych jego parametrach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej Spółki znacznej wartości, w wysokości nie mniejszej niż 7.405.444,12 złotych, przyjmował złom w awizowanej, wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu i przyjęcia złomu stalowego, w postaci raportów zmianowych, przepustek i kwitów wagowych, w zamian za co, łącznie z pozostałymi przyjął on korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3.451.320,00 złotych, wyrządzając swoim działaniem znaczną szkodę majątkową, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 7.405.444,12 złotych, przy czym z procederu tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

-.

- od R. K. (1)za dostawy samochodowe w okresie od stycznia 2001 do końca lipca 2003 roku – K. B., C. R., W. S., J. C., M. J., R. B., W. W., S. D., D. S., A. R., E. C., M. S., J. S. (1)i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 180.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.360 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 266.399,70 złotych,

-.

- od R. K. (1)za dostawy wagonami w okresie od sierpnia 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku R. B., W. S., D. S., K. B., J. C., M. S., C. R., W. W., T. S.i inne osoby łącznie przyjęli co najmniej 969.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D.604 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.348.055,26 złotych,

-.

- od R. K. (2) za dostawy wagonami w okresie od początku 2000 roku do końca kwietnia 2004 roku – K. B., C. R., J. C., R. B., W. S., S. W. (2), M. S. i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 138.900,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (2) – właściciel firmy (...)z/s w P., dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 444 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.003.306,43 złotych,

-.

- od P. K. i J. Ł. za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 r. do czerwca 2003 roku - C. R., J. C., M. S., R. S. W. i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 1.820,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K. – właściciel firmy (...)z/s w D. oraz J. Ł. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczyli do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 26 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 18.688,67 złotych,

-.

- od P. K. i J. Ł. w okresie od sierpnia 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku J. C., R. B., M. S., C. R., W. W., K. B. i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 30 wagonów z zanieczyszczonym złomem a J. Ł. – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył do tej Spółki łącznie około 21 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając wspólnie pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 114.526,43 złotych,

-.

- od A. F. i S. P. za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 roku do końca maja 2003 roku - K. B., M. S., T. S., J. C., W. S., R. B., W. W., C. R., A. R., M. J., S. D. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 87.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P. – właściciel firmy: ZAKŁAD SKUPU I (...)z/s i B. i w R. dostarczył wspólnie z pełnomocnikiem swej firmy (...) do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 878 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 387.085,46 złotych,

-.

- od A. F. i S. P. za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku R. B., M. S., J. C., C. R., K. B., W. W., W. S., J. S. (2) i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 763.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P. – właściciel firm: ZAKŁAD SKUPU I (...)z/s w B. i R. oraz (...)z/s w R. dostarczył wspólnie z pełnomocnikami swoich firm (...) do spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 663 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.687.366,75 złotych,

-.

- od S. W. (1) za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 do końca lipca 2003 roku – W. W., M. S., R. B., J. C., T. S., D. S., J. S. (2), W. S. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1) – właściciel firmy (...)z/s w D. dostarczył łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. 190 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 126.785,90 złotych,

-.

- od B. W. i S. W. (1) za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku - W. W., J. C., M. S., R. B., K. B., C. R., J. S. (2), T. S., D. S., W. S. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 720.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1) – właściciel firmy (...) z/s w D. oraz B. W. – właścicielka firmy (...) z/s w D. dostarczyli łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 296 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych,

-.

- od W. K. za dostawy wagonami w okresie od grudnia 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku M. S., R. B., T. S., W. W. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 105.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego W. K. – właściciel firmy (...) z/s w M. oraz pełnomocnik firm: PHU (...) – A. P. oraz (...) – D. K. – obie z/s w M., dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 354 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 859.666,15 złotych,

-.

- od J. K. za dostawy wagonami roku od maja 2003 roku do końca kwietnia 2004 roku W. S., T. S., R. B., C. R., W. W., K. B., J. C., M. S. i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 400.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego J. K. – właściciel firm: (...) oraz (...) Sp. z o.o., obie z/s w G. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 589 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 837.598,23 złotych,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 296 a § 1 i 4 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. oraz art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 80 stawek dziennych o wartości 500 złotych każda.

6. uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że w okresie od początku stycznia 2001 roku do końca sierpnia 2005 roku w D. oraz S. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu osiąganie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji finansowo-księgowej związanej z odbiorem jakościowym złomu w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając na szkodę (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., to jest popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to z mocy tego przepisu wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

7. uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2001 roku do końca sierpnia 2005 roku w D., M., P., W. i S., będąc kontrolerem jakości odbioru złomu i z racji zajmowanego stanowiska będąc uprawnionym do potwierdzania jakości dostaw dostarczanego do Spółki (...) S.A./obecnie (...) S.A./ Oddział w D. i mając istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej Spółki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. C., W. S., J. S. (2), M. S., J. S. (1), A. R., E. C., K. B., W. W., M. J., S. D., R. B., T. S. i C. R. i innymi klasyfikatorami złomu, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w zamiarze by inne osoby dostarczające złom do Spółki (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D. doprowadziły, poprzez dostarczenie łącznie co najmniej 550 samochodami i co najmniej 1254 wagonami zanieczyszczony złom bądź też o niższych od deklarowanych jego parametrach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej Spółki, znacznej wartości, w wysokości nie mniejszej niż 3.356.872,15 złotych, przyjmował złom w awizowanej wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu i przyjęcia złomu stalowego w postaci raportów zmianowych, przepustek i kwitów wagowych, w zamian za co łącznie z pozostałymi przyjął on korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 2.015.300,00 złotych, wyrządzając swoim działaniem znaczną szkodę majątkową, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 3.356.872,15 złotych, przy czym z proceduru tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

-.

- od R. K. (1) za dostawy samochodowe w okresie od stycznia 2001 do końca lipca 2003 roku – K. B., C. R., W. S., J. C., M. J., R. B., W. W., S. D., D. S., A. R., E. C., M. S., J. S. (1), J. S. (2) i T. S. i inne osoby łącznie przyjęły kwotę co najmniej 180.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1) – właściciel firmy (...) z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. 360 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 266.399,70 złotych,

-.

- od R. K. (1) za dostawy wagonami w okresie od sierpnia 2003 roku do końca sierpnia 2005 roku R. B., W. S., D. S., K. B., J. C., M. S., C. R., W. W. i inne osoby łącznie przyjęły co najmniej 969.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1) – właściciel firmy (...) z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. 604 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.348.055,26 złotych,

-.

- od S. W. (1) za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 do końca lipca 2003 roku – M. S., R. B., J. C., T. S., D. S., J. S. (2), W. S. i inne osoby przyjęły łącznie kwotę 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach, dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1) – właściciel firmy (...) z/s w D. dostarczył łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. 190 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 126.785,90 złotych,

-.

- od B. W. i S. W. (1) za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do 31 sierpnia 2005 roku – J. C., M. S., R. B., K. B., C. R., J. S. (2), T. S., D. S., W. S. i inne osoby przyjęły łącznie kwotę 720.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1) – właścicielka firmy (...) z/s w D. oraz B. W. – właściciel firmy (...) z/s w D. dostarczyli łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 296 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych,

-.

- od W. K. za dostawy wagonami w okresie od grudnia 2003 roku do końca marca 2005 roku M. S., R. B., W. S., T. S., D. S., J. S. (2) i inne osoby przyjęły łącznie kwotę co najmniej 105.000,00 złotych a ponadto W. S. alkohol o wartości co najmniej 7.000 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego W. K. – właściciel firmy (...) z/s w M. oraz pełnomocnik firm: PHU (...) – A. P. oraz (...) - D. K. - obie z/s w M., dostarczył łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 354 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 859.666,15 złotych,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 296 a § 1 i 4 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. oraz art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 100 stawek dziennych o wartości 1000 złotych każda.

9 w ramach czynów zarzucanych oskarżonej B. W. w punktach. 9 i 11 części wstępnej wyroku Sąd uznał ją za winną tego, że w okresie pomiędzy wrześniem 2003 r. a wrześniem 2005 r., w D., działając wspólnie i w porozumieniu ze S. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc właścicielką firmy (...)z siedzibą w D.i pełnomocnikiem firmy (...)z siedzibą w D., wręczyła co najmniej kilkakrotnie korzyści majątkowe w kwocie łącznej co najmniej 720.000 zł J. C., M. S., J. S. (2), T. S., D. S., W. S.i innym ustalonym osobom – pracownikom (...) S.A./obecnie (...) S.A./ Oddział D., których decyzje, z racji zajmowanego stanowiska miały istotny wpływ na działalność tej jednostki, podżegając ich tym samym do poświadczenia nieprawdy w dokumentacji przyjęcia złomu w klasie innej niż w rzeczywistości a dostarczonego 296 wagonami z zanieczyszczonym złomem w klasie deklarowanej z poświadczającymi nieprawdę listami przewozowymi, a nadto podżegając ich do wprowadzenia w błąd zarządu (...) S.A.Oddział D.co do jakości i wartości przyjmowanego złomu, dostarczyła następnie 296 wagonami złom zanieczyszczony skrzepami, wiórami lub złomem cienkościennym albo o zaniżonej klasie i doprowadziła (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych z tytułu różnic w cenie za faktycznie przyjęty złom, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stale źródło dochodu, to jest popełnienia przestępstwa z art. 296a§2 k.k. i art. 286§1 k.k. i art. 294§1 k.k. oraz 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k. oraz 65 §1 k.k. i za to na mocy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. przy zast. art. 33§1, 2 i 3 k.k. oraz 65§1 k.k. wymierzono jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 190 stawek dziennych o wartości 1000 zł każda;

10. uznał oskarżoną B. W.za winną tego, że w okresie od 28 czerwca 2005 roku do 9 września 2005 roku w D., będąc właścicielką firmy (...)z siedzibą w D.oraz pełnomocnikiem firmy (...)z siedzibą w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze S. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości (...).A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D.co do klasy złomu poprzez przedłożenie, potwierdzających nieprawdę listów przewozowych co do jakości dostarczanego złomu w zawyżonej klasie IPS- 2, IPS- 3, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 529,35 ton, zanieczyszczonego skrzepami, wiórami, złomem cienkościennym o łącznej wadze 441,07 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D., w kwocie 126.692,50 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na przeprowadzone kontrole jakościowe złomu i tak:

a. w dniu 28 czerwca 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę, co do deklarowanej klasy list przewozowy nr (...)z dnia 23 czerwca 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym nr (...)dostarczyła ten złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o wadze 48,50 ton, który to został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.854,80 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,

b. w dniu 4 lipca 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy list przewozowy nr (...)z dnia 1 lipca 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o numerach: (...)i (...)dostarczyła złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o łącznej wadze 89,56 ton, który to został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.373,60 zł , stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,

c. w dniu 7 lipca 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczające nieprawdę co do deklarowanej klasy listy przewozowe: nr (...)z dnia 4 lipca 2005 roku i nr (...)z dnia 6 lipca 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o numerach: (...), (...)i (...)dostarczyła złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o wadze 139,68 ton, który to

został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.380,80 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,

d. w dniu 12 sierpnia 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości przedkładając poświadczający nieprawdę list przewozowy nr (...)z dnia 9 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...)dostarczyła złom w deklarowanej klasie IPS – 3 w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 51,36 ton zanieczyszczonego zendrą i skrzepami o łącznej wadze 18,40 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.788,00 zł,

e. w dniu 28 sierpnia 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczające nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu listy przewozowe o numerach: (...) i (...) z dnia 9 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o nr: (...) i (...) dostarczyła złom w klasie (...) 3 i (...) 9 w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 108,75 ton, zanieczyszczonego zendrą i skrzepami o łącznej wadze 91,49 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 63.585,55 zł,

f. w dniu 31 sierpnia 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu list przewozowy o nr (...)z dnia 29 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...)dostarczyła złom w klasie IPS – 2 w postaci złomu kawałkowego o wadze 48,61 ton, zanieczyszczonego wiórami i skrzepami o łącznej wadze 45,45 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 29.315,25 zł,

g. w dniu 9 września 2005 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu list przewozowy nr (...)z dnia 7 września 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...)dostarczyła złom w klasie IPS – 8 w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 42,89 ton, zanieczyszczony żużlem, ziemią i skrzepami o łącznej wadze 7,99 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.394,50 zł,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 271 § 1 i § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 3 kk wymierzono jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

11. uznał oskarżoną B. W. za winną tego, że w dniu 13 maja 2004 roku w D., będąc właścicielką firmy (...) z siedzibą w D. oraz pełnomocnikiem firmy (...) z siedzibą w D., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D. co do klasy złomu, poprzez przedłożenie potwierdzającego nieprawdę listu przewozowego nr (...) co do jakości dostarczonego złomu w awizowanej klasie PHS – 3 i jednocześnie wagonem o nr (...) dostarczyła ten złom o wadze 55,66 ton, zanieczyszczony bryłami żużla o wadze 46.02 ton, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.373,20 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła, z uwagi na przeprowadzoną kontrolę jakościową złomu, to jest popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 271 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 3 kk wymierzono jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

12. w okresie od 21 września 2004 roku do 30 września 2004 roku w D., będąc właścicielką firmy (...)z siedzibą w D.oraz pełnomocnikiem firmy (...)z siedzibą w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze S. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości

(...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.co do klasy złomu poprzez przedłożenie, potwierdzających nieprawdę listów przewozowych co do jakości dostarczanego złomu w zawyżonej klasie PHS – 3 i PHS – 9, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 91,35 ton, zanieczyszczonego skrzepami, wiórami, złomem cienkościennym o łącznej wadze 61,17 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...).A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., w kwocie 51.382,80 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na przeprowadzone kontrole jakościowe złomu, i tak:

-.

- w dniu 21 września 2004 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę, co do deklarowanej klasy list przewozowy nr (...) i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...) dostarczyła ten złom w zawyżonej klasie PHS – 3 o wadze 45,35 ton, zanieczyszczony skrzepami o łącznej wadze 33,03 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.745,20 zł,**
- w dniu 30 września 2004 roku wprowadziła w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy, list przewozowy nr (...) z dnia 30 września 2004 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...) dostarczyła złom w zawyżonej klasie PHS – 9 o łącznej wadze 46,00 ton, zanieczyszczony skrzepami i żuzłem o łącznej wadze 28,14 ton, czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23.637,60 zł,**

to jest popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w związku z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierzono jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

12. w ramach czynów zarzucanych oskarżonemu S. W. (1)w punktach. 14 i 16 części wstępnej wyroku uznał oskarżonego za winnego tego, że w okresie pomiędzy wrześniem 2003 r. a wrześniem 2005 r., w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru a także wspólnie i w porozumieniu z B. W.oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wręczył co najmniej kilkakrotnie korzyści majątkowe w kwocie łącznej co najmniej 760.800,00 zł J. C., M. S., J. S. (2), T. S., D. S., W. S.i innym ustalonym osobom – pracownikom (...) S.A./obecnie (...) S.A./ Oddział D., których decyzje, z racji zajmowanego stanowiska miały istotny wpływ na działalność tej jednostki podżegając ich tym samym do poświadczenia nieprawdy w dokumentacji przyjęcia złomu w klasie innej niż w rzeczywistości dostarczonego 190 samochodami i 296 wagonami a nadto podżegając ich do wprowadzenia w błąd zarządu (...) S.A.Oddział D., co do jakości i wartości przyjmowanego złomu, dostarczył następnie 190 samochodami i 296 wagonami złom zanieczyszczony skrzepami, wiórami lub złomem cienkościennym albo o jego zaniżonej klasie i doprowadził (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 882.751,04 złotych, z tytułu różnic w cenie za faktycznie przyjęty złom, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stale źródło dochodu, tj. przestępstwa z art. 296a§2 k.k. i art. 286§1 k.k. i art. 294§1 k.k. oraz 271§1 i 3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k. oraz 65 §1 k.k. i za to na mocy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. przy zast. art. 33§1, 2 i 3 k.k. oraz 65§1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w ilości 190 stawek dziennych o wartości 1000 zł każda;

13. **uznał oskarżonego S. W. (1)za winnego tego, że w okresie od 28 czerwca 2005 roku do 9 września 2005 roku w D., będąc właścicielem firmy (...)z siedzibą w D.oraz pełnomocnikiem firmy (...)z siedzibą w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze B. W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.co do klasy złomu poprzez przedłożenie, potwierdzających nieprawdę listów przewozowych co do jakości dostarczanego złomu w zawyżonej klasie IPS- 2, IPS- 3, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 529,35 ton, zanieczyszczonego skrzepami, wiórami, złomem cienkościennym o łącznej wadze 441,07 ton,**

czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D., w kwocie 126.692,50 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na przeprowadzone kontrole jakościowe złomu i tak:

-.

- w dniu 28 czerwca 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości przedkładając poświadczający nieprawdę, co do deklarowanej klasy list przewozowy nr (...)z dnia 23 czerwca 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym nr (...)dostarczył ten złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o wadze 48,50 ton, który to został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.854,80 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,**

-.

- w dniu 4 lipca 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy, list przewozowy nr (...)z dnia 1 lipca 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o numerach: (...)i (...)dostarczył złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o łącznej wadze 89,56 ton, który to został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.373,60 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,**

-.

- w dniu 7 lipca 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczające nieprawdę co do deklarowanej klasy, listy przewozowe nr (...)z dnia 4 lipca 2005 roku i nr (...)z dnia 6 lipca 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o numerach: (...), (...)i (...)dostarczył złom w zawyżonej klasie IPS – 3 o wadze 139,68 ton, który to został przeklasyfikowany na klasę IPS – 2, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.380,80 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy klasami złomu,**
- w dniu 12 sierpnia 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości przedkładając poświadczający nieprawdę list przewozowy nr (...)z dnia 9 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...)dostarczył złom w deklarowanej klasie IPS – 3, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 51,36 ton, zanieczyszczonego zendrą i skrzepami o łącznej wadze 18,40 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12.788,00 zł,**

-.

- w dniu 28 sierpnia 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczające nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu listy przewozowe o numerach (...)i (...)z dnia 9 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonami kolejowymi o nr: (...)i (...)dostarczył złom w klasie IPS – 3, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 108,75 ton, zanieczyszczonego zendrą i skrzepami o łącznej wadze 91,49 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 63.585,55 zł,**

-.

- w dniu 31 sierpnia 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu list przewozowy o nr (...)z dnia 29 sierpnia 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym nr (...)dostarczył złom w klasie IPS – 2, w postaci złomu kawałkowego o wadze 48,61 ton, zanieczyszczonego wiórami i skrzepami o łącznej wadze 45,45 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 29.315,25 zł,**

-.

- w dniu 9 września 2005 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy złomu list przewozowy nr (...) z dnia 7 września 2005 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...) dostarczył złom w klasie IPS – 8, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 42,89 ton, zanieczyszczony żużłem, ziemią i skrzepami o łącznej wadze 7,99 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.394,50 zł,

to jest popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 271 § 1 i § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

14. uznał oskarżonego S. W. (1) za winną tego, że w dniu 13 maja 2004 roku w D., będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w D. oraz pełnomocnikiem firmy (...) z siedzibą w D., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D. co do klasy złomu, poprzez przedłożenie potwierdzającego nieprawdę listu przewozowego nr (...) co do jakości dostarczonego złomu w awizowanej klasie PHS – 3 i jednocześnie wagonem o nr (...) dostarczył ten złom o wadze 55,66 ton, zanieczyszczony w całości bryłami żużla, czym usiłował doprowadzić pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.373,20 złotych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął, z uwagi na przeprowadzoną kontrolę jakościową złomu, to jest popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 271 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

15. w okresie od 21 września 2004 roku do 30 września 2004 roku w D., będąc właścicielem firmy (...) z siedzibą w D. oraz pełnomocnikiem firmy (...) z siedzibą w D., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze B. W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D. co do klasy złomu poprzez przedłożenie, potwierdzających nieprawdę listów przewozowych co do jakości dostarczanego złomu w zawyżonej klasie PHS – 3 i PHS – 9, w postaci złomu kawałkowego o łącznej wadze 91,35 tony, zanieczyszczonego skrzepami, wiórami, złomem cienkościennym o łącznej wadze 61,17 tony, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...).A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., w kwocie 51.382,80 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na przeprowadzone kontrole jakościowe złomu, i tak:

-.

- w dniu 21 września 2004 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę, co do deklarowanej klasy list przewozowy nr (...) i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...) dostarczył ten złom w zawyżonej klasie PHS – 3 o wadze 45,35 ton, zanieczyszczony skrzepami o łącznej wadze 33,03 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.745,20 zł,

-.

- w dniu 30 września 2004 roku wprowadził w błąd pracowników kontroli jakości, przedkładając poświadczający nieprawdę co do deklarowanej klasy, list przewozowy nr (...) z dnia 30 września 2004 roku i jednocześnie wagonem kolejowym o nr (...) dostarczył złom w zawyżonej klasie PHS – 9 o łącznej wadze 46,00 ton, zanieczyszczony skrzepami i żużłem o łącznej wadze 28,14 ton, czym usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23.637,70 zł;

to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k. w związku z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

16. uznał oskarżonego C. R. za winnego tego, że w okresie od początku stycznia 2000 roku do końca września 2005 roku w D., S., M., P. i W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów, poprzez popełnienie przestępstw przeciwko mieniu polegających na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji związanej z odbiorem jakościowym złomu, w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, działając na szkodę (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) Oddział w D., to jest popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to z mocy tego przepisu wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności ;

17. uznał oskarżonego C. R. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2000 roku do końca września 2005 roku w D., S., M., P. i W., będąc, jako mistrz zmianowy, kontrolerem jakości odbioru złomu i z racji zajmowanego stanowiska będąc uprawnionym do potwierdzania jakości dostaw dostarczanego do Spółki (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.i mając istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej Spółki, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. C., W. S., M. S., J. S. (1), A. R., E. C., K. B., W. W., M. J., S. D., J. S. (2), D. S., T. S., R. B.i innymi ustalonymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w zamiarze by inne osoby dostarczające złom do Spółki (...) S.A.(obecnie (...) S.A.) Oddział w D.doprowadziły, poprzez dostarczenie łącznie co najmniej 1454 samochodami i co najmniej 3029 wagonami zanieczyszczony złom bądź też o niższych od deklarowanych jego parametrach, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej Spółki znacznej wartości, w wysokości nie mniejszej niż 7.458.556,79 złotych, przyjmował złom w awizowanej, wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu i przyjęcia złomu stalowego, w postaci raportów zmianowych, przepustek i kwitów wagowych, w zamian za co łącznie z pozostałymi przyjął on korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3.451.320,00 złotych, wyrządzając swoim działaniem znaczną szkodę majątkową, poprzez doprowadzenie pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 7.458.556,79 złotych, przy czym z proceduru tego uczynił sobie stałe źródło dochodu, i tak:

-.

- od R. K. (1)za dostawy samochodowe w okresie od stycznia 2001 do końca lipca 2003 roku – K. B., C. R., W. S., J. C., M. J., R. B., W. W., S. D., D. S., A. R., E. C., M. S., J. S. (1)i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 180.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.360 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 266.399,70 złotych,

-.

- od R. K. (1)za dostawy wagonami w okresie od sierpnia 2003 roku do końca sierpnia 2005 roku R. B., W. S., D. S., K. B., J. C., M. S., C. R.i W. W., T. S.i inne osoby łącznie przyjęli co najmniej 969.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki” Mittal (...)S.A. Oddział w D.604 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.348.055,26 złotych,

-.

- od R. K. (2)za dostawy wagonami w okresie od początku 2000 roku do końca listopada 2004 roku – K. B., C. R., J. C., R. B., W. S., S. W. (2)i M. S.i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 138.900,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego R. K. (2)– właściciel firmy (...)z/s w P.oraz jako pełnomocnik firmy (...)– M. K.z/s w S.i jako pośredniczący dostawca złomu

od firmy (...) – K. S. (1)z/s S.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 464 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.041.112,50 złotych,

-.

- od P. K.i J. Ł.za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 r. do czerwca 2003 roku - C. R., J. C., M. S., R. B., S. W. (2)i inne osoby, łącznie przyjęli kwotę co najmniej 1.820,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K.– właściciel firmy (...)z/s w D.oraz J. Ł.– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczyli do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 26 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 18.688,67 złotych,

-.

- od P. K.i J. Ł.w okresie od sierpnia 2003 roku do 29 sierpnia 2005 roku J. C., R. B., M. S., C. R., W. W., K. B.i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego P. K.- właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 30 wagonów z zanieczyszczonym złomem a J. Ł.– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył do tej Spółki łącznie około 21 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając wspólnie pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 114.526,43 złotych,

-.

- od A. F.i S. P.za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 roku do końca maja 2003 roku - K. B., M. S., T. S., J. C., W. S., R. B., W. W., C. R., A. R., M. J., S. D.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 87.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P.– właściciel firmy : ZAKŁAD SKUPU I (...)– S. P.z/s w B.i R.dostarczył wspólnie z pełnomocnikiem swej firmy - A. F.do Spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 878 samochodów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 387.085,46 złotych,

-.

- od A. F.i S. P.za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do września 2005 roku R. B., M. S., J. C., C. R., K. B., W. W., W. S., J. S. (2)i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 763.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. P.- właściciel firm: ZAKŁAD SKUPU I (...)– S. P.z/s w B.i R.oraz (...)z/s w R.dostarczył wspólnie z pełnomocnikiem swoich firm - A. F.do spółki (...) S.A.Oddział w D.co najmniej 663 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 1.687.366,75 złotych,

-.

- od S. W. (1)za dostawy samochodami w okresie od stycznia 2003 do końca lipca 2003 roku – M. S., R. B., C. R., J. C., T. S., D. S., J. S. (2), W. S.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 40.800,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego S. W. (1)– właściciel firmy (...)z/s w D.dostarczył łącznie do Spółki (...) S.A.Oddział w D.190 samochodów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 126.785,90 złotych,

-.

- od B. W.i S. W. (1)za dostawy wagonami w okresie od września 2003 roku do 31 sierpnia 2005 roku - J. C., M. S., R. B., K. B., C. R., J. S. (2), T. S., D. S., W. S.i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę 720.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek

czego S. W. (1) – właściciel firmy (...) z/s w D. oraz B. W. – właściciel firmy FHPU” (...) z/s w D. dostarczyli łącznie do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 296 wagonów z zanieczyszczonym skrzepami złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 755.965,14 złotych,

-.

- od W. K. za dostawy wagonami w okresie od grudnia 2003 roku do końca marca 2005 roku M. S., R. B., T. S., C. R. i inne osoby, przyjęli łącznie kwotę co najmniej 105.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego W. K. – właściciel firmy (...) z/s w M. oraz pełnomocnik firm : PHU (...) – A. P. oraz (...) – D. K. - obie z/s w M., dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 354 wagony z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w kwocie co najmniej 859.666,15 złotych;

-.

- od J. K. za dostawy wagonami roku od maja 2003 roku do października 2004 roku W. S., T. S., R. B., C. R., K. B., J. C., M. S. i inne osoby, przyjęli łącznie co najmniej 400.500,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości złomu, wskutek czego J. K. – właściciel firm : (...) oraz (...) Sp. z o.o., obie z/s w G. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. co najmniej 589 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie co najmniej 837.598,23 złotych;

-.

- od D. G. za dostawy wagonami w sierpniu 2004 roku R. B. i J. C., M. S., K. B., C. R. i inne osoby, przyjęli łącznie 4.000,00 złotych, poświadczając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości przyjmowanego złomu, wskutek czego D. G. – właściciel firmy (...) z/s w D. dostarczył do Spółki (...) S.A. Oddział w D. 8 wagonów z zanieczyszczonym złomem, doprowadzając pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 15.306,60 złotych;

to jest popełnienia przestępstwa z art. 296 a § 1 i 4 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. oraz art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 11 § 3 k.k., 33 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w ilości 80 stawek dziennych o wartości 500 złotych każda;

18. na mocy art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączono oskarżonym orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierzono:

-.

- R. B. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;
- K. B. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- W. W. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- D. S. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- B. W. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
- S. W. (1) karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
- C. R. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności

19. **na mocy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności oskarżonym B. W. i S. W. (1) warunkowo zawieszono ustalając co do każdego z nich okres próby na 5 lat;**

20. **na mocy art. 63§1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności:**

- oskarżonemu R. B. okres tymczasowego aresztowania od 23.01.2006 r. do 16.07.2007 r.;
- oskarżonemu K. B. okres tymczasowego aresztowania od 22.05.2006 r. do 22.08.2007 r.;
- oskarżonemu W. W. okres tymczasowego aresztowania okres od 22.05.2006 r. do 22.08.2007 r.;
- oskarżonemu D. S. okres tymczasowego aresztowania od 23.01.2006 r. do 12.07.2007 r.;
- oskarżonemu C. R. okres tymczasowego aresztowania od 24.05.2006 r. do 17.08.2007 r.;

21. **na mocy art. 63§1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary grzywny oskarżonej B. W. okres tymczasowego aresztowania od 22.05.2006 r. do 31.07.2006 r. uznając grzywnę za wykonaną do wysokości 142 stawek dziennych;**

22. **na mocy art. 46§1 k.k. orzeczono**

a) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w D. solidarnie przez oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S., C. R. kwoty 5.819.840,61 (pięć milionów osiemset dziewiętnaście tysięcy osiemset czterdzieści 61/100) zł;

b) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w D. solidarnie przez B. W. i S. W. (1) kwoty 882.751,04 (osiemset osiemdziesiąt dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt jeden 04/100) zł;

23. na mocy art. 627 k.p.k. zasądzono

a) na rzecz Skarbu Państwa:

od oskarżonego R. B. kwotę 40400 zł tytułem opłaty;

od oskarżonego K. B. kwotę 10300 zł tytułem opłaty;

od oskarżonego W. W. kwotę 8300 zł tytułem opłaty;

od oskarżonego D. S. kwotę 20300 zł tytułem opłaty;

od oskarżonej B. W. kwotę 38200 zł tytułem opłaty;

od oskarżonego S. W. (1) kwotę 38200 zł tytułem opłaty;

od oskarżonego C. R. kwotę 8300 zł tytułem opłaty

zaś na mocy art. 624§1 k.p.k. zwolniono wszystkich oskarżonych od ponoszenia wydatków obciążając nimi Skarb Państwa.

b) od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w D. kwotę po 154,00 (sto pięćdziesiąt cztery 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru.

Apelacje od wyroku złożyli prokurator, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego oraz obrońcy oskarżonych R. B., K. B., D. S., C. R. oraz obrońca oskarżonych B. i S. W. (1).

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kar i środków probacyjnych oraz środków karnych na niekorzyść oskarżonych R. B., W. W., S. W. (1), D. S., C. R., K. B. i B. W. oraz na korzyść oskarżonego W. W. w części dotyczącej zmiany kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu.

Wyrokowi prokurator zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk, poprzez zaniechanie wskazania w podstawie prawnej wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonych R. B. za czyn z punktu 2 orzeczenia, K. B. za czyn z punktu 4 orzeczenia, W. W. za czyn z punktu 6 orzeczenia, D. S. za czyn z punktu 8 orzeczenia, C. R. za czyn z punktu 18 orzeczenia, przepisu art. 19 kk, podczas gdy opisane wyżej czyny polegały na podżeganiu, co winno znaleźć wyraz w podstawie prawnej wymierzonych tym oskarżonym kar jednostkowych,
2. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk, poprzez zaniechanie wskazania w podstawie prawnej wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonych B. W. za czyn z punktu 9 i 12 a S. W. (1) za czyn z punktu 13, art. 11 § 3 kk, w sytuacji gdy przypisane tym oskarżonym czyny wypełniające znamiona ustawowe kilku przestępstw popełnione były w warunkach właściwego zbiegu przepisów ustawy, a co za tym idzie podstawa prawna wymiaru kary winna wskazywać art. 11 § 3 kk,
3. obrazę art. 91 § 1 kk poprzez zaniechanie zastosowania tego przepisu w sytuacji, gdy czyny przypisane oskarżonym B. W. w punktach 11 i 12 orzeczenia oraz S. W. (1) w punktach 15 i 16 orzeczenia popełnione zostały w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, a tym samym zostały popełnione jako ciąg przestępstw wskazany w art. 91 § 1 kk,
4. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk, poprzez zaniechanie wskazania w podstawie prawnej wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonych B. W. za czyny z punktu 11 i 12 a S. W. (1) za czyn z punktu 14, art. 14 § 1 kk, w sytuacji gdy opisane wyżej przestępstwa miały stadialną formę usiłowania, co jednoznacznie wynika z przyjętej przez Sąd I instancji kwalifikacji prawnej i opisu czynu, a co za tym idzie winno znaleźć odzwierciedlenie w podstawie prawnej orzeczonych wobec tych oskarżonych kar,
5. obrazę art. 70 § 1 pkt 1 kk poprzez błędne wskazanie w podstawie prawnej orzeczonych wobec oskarżonych B. W. i S. W. (1) w punkcie 20 orzeczenia środków probacyjnych, wskazanego wyżej przepisu, w sytuacji gdy wymienieni z przypisanych im przestępstw uczynili sobie stałe źródło dochodu, co znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej i opisie czynów wskazanych w punktach 9 i 13 orzeczenia, wobec czego stosowane wobec tych oskarżonych środki związane z poddaniem sprawcy próbie, zgodnie z brzmieniem art. 65 § 1 kk winny być obwarowane rygorami i na podstawie przepisów dotyczących sprawców określonych w art. 64 § 2 kk, a co za tym idzie zastosowanie opisanych środków winno nastąpić w trybie art. 69 § 1, 2 i 3 kk oraz art. 70 § 2 kk,
6. obrazę art. 73 § 2 kk poprzez zaniechanie zastosowania wobec B. i S. W. (1) obligatoryjnego oddania pod dozór kuratora w okresie próby w sytuacji, gdy czyny przypisane tym oskarżonym w punktach 9 i 13 popełnione zostały w warunkach uczynienia sobie z nich stałego źródła dochodu, co znalazło odzwierciedlenie w opisie i przyjętej kwalifikacji prawnej, wobec czego stosowane wobec tych oskarżonych związane z poddaniem sprawcy próbie, zgodnie z brzmieniem art. 65 § 1 kk winny być obwarowane rygorami i na podstawie przepisów dotyczących sprawców określonych w art. 64 § 2 kk,
7. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 4 § 1 kk, poprzez niewłaściwe zastosowanie powołanego art. 65 kk w odniesieniu do punktu 6 orzeczenia wobec W. W. wynikające z okoliczności, iż przypisany temu oskarżonemu czyn popełniony został w okresie od stycznia 2000 roku do końca kwietnia 2004 roku, więc według stanu prawnego ustawy Kodeks Karny z kwietnia 2004 roku, tym samym jako względniejszego dla sprawcy,

8. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a to art. 413 § 1 pkt 5 kpk i art. 413 § 2 pkt 2 kpk, polegającą na zaniechaniu wskazania w punkcie 23 ai b orzeczenia zindywidualizowania orzeczonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w odniesieniu do poszczególnych czynów.

W konsekwencji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez skorygowanie wskazanych wyżej uchybień.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zaskarżył wyrok w części dotyczącej punktów 23a i 24b, czyli w zakresie rozstrzygnięcia o nałożeniu obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S.i C. R. oraz o zasądzeniu od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru.

Zaskarżonemu wyrokowi pełnomocnik zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wydanego wyroku, a w szczególności art. 413 § 2 pkt 2 kpk w zw. z art. 424 § 2 kpk, polegającą na sprzeczności pomiędzy częścią dyspozytywną wyroku, a to orzeczenia z punktu 23a wyroku (w przedmiocie naprawienia szkody) w stosunku do pisemnego uzasadnienia wyroku w tym zakresie,
2. obrazę przepisów prawa materialnego to jest § 14 ust. 2 pkt 5 w zw. z art. 14 ust. 7 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez zasądzenie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru, kwoty niższej aniżeli wynikająca z norm przepisanych.

Podnosząc te zarzuty pełnomocnik wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez:

- #.
- zmianę punktu 23a wyroku, polegającą na orzeczeniu obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego solidarnie przez wskazanych tam oskarżonych w kwocie 6.575.805,75 zł,
 - zmianę punktu 24b wyroku poprzez zasądzenie od każdego oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwot po 428, 57 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru.

Obrońca oskarżonych B. W. i S. W. (1) zaskarżył wyrok w zakresie dotyczącym tych oskarżonych w całości, zarzucając orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

- #.
- art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 201 kpk i art. 6 kpk poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej K. S. na okoliczność ustalenia możliwości wiarygodnego oszacowania strat i utraconych zysków pokrzywdzonego na skutek działania oskarżonych, sposobu wyliczenia strat, związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy jakością dostarczanych przez oskarżonych wsadów a poniesionymi przez pokrzywdzonego stratami, co umożliwiłoby oskarżonym i ich obrońcy wyjaśnienie wątpliwości dotyczących sporządzonych przez biegłych opinii pisemnych, ograniczając tym samym prawo oskarżonych do obrony wskutek błędnego przyjęcia, iż przedmiotem dowodu ma być wyłącznie weryfikacja możliwości pełnego oszacowania szkody, a w konsekwencji zmierza jedynie do przedłużenia postępowania, podczas gdy z treści wniosku dowodowego wynika, że weryfikacja możliwości wyliczenia szkody w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy stanowić miała jedynie jeden z elementów uzupełniającej opinii ustnej, a w świetle informacji wynikających z opinii prywatnej, załączonej do wniosku dowodowego konieczne było zweryfikowanie przyjętej przez biegłą metodyki wyceny i przyjętych przez nią założeń;

- art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 175 § 2 kpk poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania oskarżonych na okoliczność ustalenia wysokości szkody, jako zmierzającego do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy wysokość szkody została określona jedynie w sposób szacunkowy, a w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia nie wskazano na jakich podstawach faktycznych oparte jest stanowisko Sądu, co do celu przeprowadzenia dowodu, a także uznanie, iż fakt prowadzenia postępowania pod nieobecność oskarżonych wyklucza możliwość ustosunkowania się przez nich do zebranych w sprawie dowodów;
- art. 366 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w szczególności odstępianie od pełnej weryfikacji wysokości szkody, jaka miała zostać wyrządzona w majątku pokrzywdzonego i oparcie się w tym zakresie wyłącznie na wyliczeniu szacunkowym;
- art. 424 § 2 kpk poprzez brak rozważenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia podstaw orzeczenia wobec oskarżonych obowiązku naprawienia szkody w pełnej wysokości, wynikającej z opinii biegłej, w sytuacji gdy z treści art. 46 § 1 kk wynika, iż wymierzając środek karny Sąd może zobowiązać do naprawienia szkody w całości lub w części;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 46 § 1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonych środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w sytuacji gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne jej wyliczenie, a wysokość szkody wskazana w opinii biegłej ma charakter szacunkowy i oparta jest na niepewnych, hipotetycznych założeniach biegłej.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty obrońca tych oskarżonych wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez odstąpienie od orzeczenia wobec oskarżonych obowiązku naprawienia szkody, ewentualnie zaś o uchylenie orzeczenia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego C. R. zaskarżył wyrok w stosunku do tego oskarżonego w całości, zarzucając orzeczeniu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na:

#.

- przyjęciu, że oskarżony w okresie od stycznia 2000 roku do końca września 2005 roku przyjmował korzyści materialne w zamian za przyjmowanie złomu w awizowanej, wyższej niż w rzeczywistości klasie, potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących deklarowanej jakości i przyjęcia złomu,
- przyjęciu, że oskarżony miał świadomość prowadzenia przestępczego procederu, mającego na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów, polegającego na poświadczaniu nieprawdy w dokumentacji związanej z odbiorem jakościowym złomu w celu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego, przez osoby mu podległe i go akceptował, a tym samym, iż działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu osiągnięcie korzyści majątkowych znacznych rozmiarów poprzez popełnianie przestępstw na szkodę pokrzywdzonego, skutkujący uznaniem oskarżonego C. R. za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków;

2. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, w szczególności naruszenie:

- przepisu art. 7 kpk. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające w szczególności na bezkrytycznym uznaniu wyjaśnień oskarżonego R. B., w części dotyczącej udziału oskarżonego C. R. w przestępczym procederze, za wiarygodne, przy jednoczesnej bezzasadnej odmowie wiarygodności wyjaśnieniom C. R. w tym zakresie,
- przepisu art. 4 i 410 kpk, poprzez uwzględnienie przez Sąd I instancji jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego przy jednoczesnym pominięciu okoliczności przemawiających na jego korzyść.

Opierając się na tak sformułowanych zarzutach odwoławczych, obrońca tego oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego D. S. zaskarżył wyrok w całości zarzucając mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na uznaniu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na niewątpliwe stwierdzenie, że:

- oskarżony D. S. przypisanych mu czynów dokonał w ramach zorganizowanej grupy w sytuacji, gdy w ocenie skarżącego w ustalonym stanie faktycznym nie występują wszystkie okoliczności pozwalające na przypisanie oskarżonemu udziału w takiej grupie;

- w okresie objętym przypisanym czynem oskarżony faktycznie był zatrudniony na stanowisku kontrolera jakości odbioru złomu i takie czynności wykonywał, podczas gdy zgodnie z poleceniem służbowym nr (...) oskarżony od dnia 01 września 2003 roku nie zajmował się czynnościami odbioru jakościowego złomu, a zatem po tej dacie nie miał żadnego wpływu na jakość przyjmowanego złomu;

- dokonana przez biegłą wycena szkody poniesionej przez pokrzywdzonego odpowiada rzeczywistości, gdyż nie wynika z niej żeby biegła uwzględniła dochód pokrzywdzonej Spółki z tytułu reklamacji jakościowych, zwrotów, odjęć zanieczyszczeń, z których szacunkowy, miesięczny zysk dla pokrzywdzonej Spółki z tytułu nie przyjęcia złomu niewłaściwego to kwota 450.000 zł;

- aktualna sytuacja zawodowa, zdrowotna i finansowa oskarżonego pozwala na ustalenie wysokości jednej stawki dziennej grzywny na poziomie 1.000 zł, podczas gdy D. S. od dłuższego już czasu nie pracuje, gdyż ma trudności z poruszaniem się wywołane problemami neurologicznymi;

2. naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art. 7 kpk, prowadzące do poczynienia ustaleń faktycznych, które stanowią efekt nie swobodnej, lecz całkowicie dowolnej oceny dowodów'

- art. 415 § 5 kpk, polegające na orzeczeniu wobec D. S. i innych oskarżonych na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia szkody pomimo, że o roszczeniu wynikającym z popełnienia przestępstwa wcześniej prawomocnie orzeczono między innymi w postępowaniu przed Sądem rejonowym w Dąbrowie Górniczej, sygn. II K 600/08, a aktualnie toczą się inne postępowania w tym zakresie.

Opierając się na tych zarzutach obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzutu działania w grupie przestępczej oraz o zmianę opisu czynu poprzez wskazanie, iż przypisanego przestępstwa z art. 296a § 1 i 4 kk i inne oskarżony dopuścił się w okresie od stycznia 2001 roku do 01 września 2003 roku i wymierzenie mu odpowiednio niższej kary oraz uchylenie rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. B. zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary, zarzucając orzeczeniu rażąco niewspółmierność kary poprzez zasądzenie solidarnie od oskarżonych kwoty 5.819.840,61 zł, podczas gdy:

- nie udowodniono obiektywnie ponad wszelką wątpliwość wysokości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego;

- oskarżony K. B. nie uczestniczył w procederze od początku, a dopiero od maja 2003 roku i nie miał pełnej świadomości, co do jego wielkości i zakresu w związku z czym nie powinien ponosić pełnej odpowiedzialności w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości;

- sposób ustalenia wysokości szkody oparty jest na jednej opinii biegłej, która w wielu kwestiach opiera się jedynie na prawdopodobnych założeniach, a nie konkretnych dokumentach.

W oparciu o te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nie zasądzenie obowiązku naprawiania szkody z przyczyn wyżej wskazanych, a ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego R. B. zaskarżył wyrok w części dotyczącej obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego przez tego oskarżonego i zarzucił orzeczeniu:

1. obrazę przepisów postępowania – art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 § 5 kpk, poprzez błędne zastosowanie art. 46 § 1 kk oraz niezastosowanie art. 415 § 5 kpk, a to zasądzenie na mocy art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia szkody solidarnie przez oskarżonego w sytuacji, gdy roszczenie wynikające z przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania;
2. rażąco niewspółmierność środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody solidarnie wraz z innymi współoskarżonymi przez R.b., w sytuacji gdy zasada indywidualizacji kary, uwzględniający orzeczone grzywny i udział w wyrządzonej szkodzie uzasadniają ewentualne orzeczenie tegoż obowiązku pro rata parte.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o umorzenie postępowania w zaskarżonej części, ewentualnie o zmianę wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie środka karnego w innej wysokości stosownie do udziału oskarżonego w wyrządzonej szkodzie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Analiza złożonych apelacji prowadzi do wniosku, że zakresem zaskarżenia nie zostały objęte rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1, 3 i 5 zaskarżonego wyroku, a dotyczące przypisania oskarżonemu R. B. popełnienia występku z art. 258 § 3 kk, zaś oskarżonym K. B. i W. W. występku z art. 258 § 1 kk. Strony zaakceptowały orzeczenie w tej części, a prawidłowość ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji w tym zakresie nie budzi wątpliwości.

Zaskarżeniem objęto rozstrzygnięcia zawarte w punktach 7 i 17, polegające na przypisaniu oskarżonym D. S. i C. R. popełnienia występku z art. 258 § 1 kk. Kontrola odwoławcza przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny doprowadziła jednak do konkluzji, iż zarzuty odwoławcze apelacji obrońców oskarżonego D. S. i C. R., kwestionujące ustalenia Sądu I instancji w tym zakresie, nie są uzasadnione. W tej części rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wykazał w sporządzonym pisemnym uzasadnieniu, iż kompletnie zebrany materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonym D. S. i C. R. zarzucanych im czynów. Ocena materiału dowodowego, dotycząca tej części rozstrzygnięcia, w pełni odpowiada rygorom przewidzianym przez art. 7 kpk i pozbawiona jest uchybień, jakich dopatrują się obrońcy w złożonych apelacjach.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego D. S., skierowanych przeciwko orzeczeniu o przypisaniu temu oskarżonemu popełnienie czynu z art. 258 § 1 kk należy stwierdzić, iż zmierza ona w istocie do zakwestionowania ustaleń Sądu Okręgowego o tym, że współdziałanie oskarżonych miało cechy grupy przestępczej, a stanowiło jedynie formę współsprawstwa. Z zarzutem tym nie sposób się zgodzić. Sąd I instancji oparł swoje ustalenia w tym zakresie przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego R. B. i decyzja ta uznana być musi jako trafna. Dowód ten, oceniony w tej części jako przekonujący i wiarygodny, zawiera szereg treści pozwalających na wysnucie wniosku, iż struktura powiązań między współdziałającymi sprawcami miała cechy zorganizowanej grupy przestępczej. Wskazać trzeba, że i inne dowody z osobowych źródeł dowodowych wniosek taki wspierają. Relacje R. B. zarówno co do ogólnych reguł funkcjonowania grupy, jak i udziału w niej oskarżonego D. S. znajduje również oparcie w wyjaśnieniach oskarżonej B. W. (k. 4387 i k. 4632 i nast. akt XXI K 113/09) i oskarżonego S. W. (1) (k. 4140 i nast., k. 4219, akt XXI K 113/09). Zaangażowanie D. S. w działalność zorganizowanej struktury przestępczej wynika również z zeznań świadka R. K. (1) (k. 4014 akt XXI K 113/09). Osoby te opisywały tego oskarżonego jako wielokrotnie odbierającego od dostawców pieniądze tytułem łapówek, przeznaczonych do podziału dla wszystkich członków grupy. W zestawieniu z czynnościami podejmowanymi przez oskarżonego w ramach dokonywanego klasyfikowania złomu,

wynikającymi z zabezpieczonych w sprawie dokumentów, jako w pełni prawidłowe uznać należy ustalenia Sądu I instancji w odniesieniu do tego oskarżonego w zakresie przypisania mu popełnienia czynu z art. 258 § 1 kk. Stopień zorganizowania grupy, podział ról w jej obrębie, sposób pozyskiwania pieniędzy od dostawców i podział tych środków między wszystkich członków grupy niezależnie od tego, od którego dostawcy pochodziły przekonuje, iż stworzona w pokrzywdzonej Hucie struktura miała cechy zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 kk. Ocenę taką wzmacnia również analiza długiego czasu funkcjonowania tej struktury, jej rozmiar oraz to, że mimo zmian kompetencyjnych w zakresie upoważnień do klasyfikowania złomu, co nastąpiło z dniem 01 września 2003 roku, działania grupy nadal trwały, a dopasowano jedynie proporcje rozdziału uzyskiwanych z łapówek pieniędzy pomiędzy członków grupy. Informacja taka wynika z wyjaśnień oskarżonego R. B. znajdujących się na karcie 6504 akt XXI K 113/09. Wszystkie te elementy świadczą w przekonaniu Sądu Apelacyjnego o tym, że ocena prawna dokonana przez Sąd I instancji, co do istnienia grupy przestępczej oraz ustalenia faktyczne i podmiotowe, co do udziału w niej oskarżonego D. S. są w pełni prawidłowe.

Również i argumenty apelacji obrońcy oskarżonego C. R., kwestionujące prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie przypisania temu oskarżonemu popełnienia występku z art. 258 § 1 kk nie są uzasadnione. Formułując zarzut obrazy art. 7 kpk obrońca wskazuje, iż w jego ocenie Sąd I instancji bezkrytycznie uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R. B. w części dotyczącej udziału oskarżonego C. R. w przestępczym procederze. Zarzut ten nie jest uzasadniony. Powody, dla których dano wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. B., zostały przez Sąd I instancji szczegółowo wskazane w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Podkreślono tam, iż relacja ta nie nosi cech bezpodstawnego obciążania innych osób przy jednoczesnym dążeniu do własnej ekskulpacji, bądź ograniczenia własnej odpowiedzialności. Oceny takiej nie może skutecznie podważyć argument apelacji, iż informacja o zaangażowaniu C. R. w działalność grupy pojawiła się dopiero w toku kolejnego, a nie pierwszego przesłuchania R. B.. Biorąc pod uwagę obszerność tychże wyjaśnień, ilość przesłuchań oraz mnogość szczegółów i osób w nich wymienionych, nie sposób z opisanego wyżej faktu wysnuwać wniosku, że winno to przesądzać o braku wiarygodności relacji R. B. w stosunku do oskarżonego C. R.. Podkreślić trzeba również i to, że wyjaśnienia R. B. znajdują oparcie także w innych dowodach, na co zwrócił uwagę Sąd I instancji. Wskazać trzeba, zatem na wyjaśnienia oskarżonego W. W. złożone w czasie przesłuchań, których protokoły znajdują się na kartach 9759 i nast. oraz na kartach 9916 i nast. akt XXI K 113/09. Nie jest uzasadniony zarzut tej samej apelacji, iż nie nadanie wyjaśnieniom C. R., w których nie przyznał się on do udziału w grupie przestępczej, waloru wiarygodności, stanowiło efekt naruszenia przez Sąd I instancji dyspozycji art. 7 kpk oraz art. 4 kpk w zw. z art. 410 kpk. Przyczyny nieuwzględnienia tego dowodu przedstawił Sąd I instancji na kartach 55-56 pisemnego uzasadnienia wyroku. Wskazano tam na treść obciążających tego oskarżonego wyjaśnień R. B., W. W. oraz zeznań J. C. (k. 6885 akt XXI K 113/09). Poddano również te niedające się pogodzić rozbieżne relacje rzeczowej i logicznej analizie, dając wiarę zespołowi dowodów, które stoją w opozycji do wyjaśnień nieprzyznającego się do udziału w grupie przestępczej C. R.. Jeśli dodać, że i w zeznaniach świadka R. K. (1)(k. 4014 i 3843 akt XXI K 113/09) oraz M. S. (k. 6968 akt XXI K 113/09) rola C. R. w działalności grupy przestępczej opisywana jest jako czynna, między innymi w postaci decydowania o rozładowywaniu wagonów z zanieczyszczonym złomem oraz przyjmowanie łapówek od dostawców, należy przyjąć, że w świetle tych okoliczności wyjaśnienia oskarżonego C. R. nie dają się logicznie pogodzić ze spójnymi relacjami szeregu wskazanych wyżej osób, a w związku z tym danie wiary tymże dowodom i nie uwzględnienie jednocześnie stanowiska C. R. nie sposób uznać za naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, prawdy obiektywnej lub nie oparcia rozstrzygnięcia na całokształcie ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego.

Poza utrzymaniem w mocy zaskarżonego wyroku w przedstawionej wyżej części, w pozostałym zakresie podlegał on uchyleniu zarówno z przyczyn wskazanych w apelacjach jak i po stwierdzeniu przez Sąd Apelacyjny zaistnienia okoliczności z art. 440 kpk.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż uszło uwadze Sądu I instancji, że penalizacja zachowań przewidzianych w dyspozycji art. 296a kk nastąpiła z dniem 01 lipca 2003 roku, to jest z chwilą wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks karny w tej części (Dz.U. 2003 nr 111, poz 1061). Zaznaczyć należy, iż przepis art. 296a kk stanowi nowo wprowadzone do kodeksu karnego przestępstwo w zakresie penalizacji zachowań korupcyjnych w sektorze

gospodarczym. Przed tą datą zachowania objęte w chwili obecnej regulacją art. 296a kk nie były w polskim prawie karnym penalizowane. Tymczasem część przypisanych oskarżonym w niniejszej sprawie czynów popełnionych zostało przed wejściem w życie przepisów nowelizujących kodeks karny w opisanym wyżej zakresie, a więc przed momentem, w którym części opisanych w zarzutach zachowań oskarżonych poddana została penalizacji przez art. 296a kk. Dotyczy to przestępstw z art. 296a § 1 i 4 kk (uzupełnionych nadto w ramach kumulatywnych kwalifikacji innymi przepisami) przypisanych: oskarżonemu R. B.jako popełnionego w okresie od stycznia 2000 roku do września 2005 roku (punkt 2 wyroku), K. B.jako popełnionego w okresie od początku maja 2003 roku do końca września 2005 roku (punkt 4 wyroku), oskarżonemu W. W.jako popełnionego w okresie od stycznia 2000 roku do końca 2004 roku (punkt 6 wyroku), oskarżonemu D. S.jako popełnionego w okresie od stycznia 2001 roku do końca sierpnia 2005 roku (punkt 8 wyroku) oraz oskarżonemu C. R.jako popełnionego w okresie od stycznia 2000 roku do końca września 2005 roku (punkt 20 wyroku). Wszystkie wskazane wyżej przestępstwa zakwalifikowane zostały przez Sąd I instancji jako występki wyczerpujące ustawowe znamiona art. 296a § 1 i 4 kk, art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 294 § 1 kk oraz art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk. Rozważając w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy prawne skazania tych oskarżonych za wskazane czyny, Sąd I instancji poddał analizie przez pryzmat art. 4 kk brzmienie przepisu art. 296a kk sprzed i po nowelizacji tej normy jaka nastąpiła z dniem 18 grudnia 2008 roku (Dz.U 2008, nr 214, poz. 1344). Brak jednakże zarówno w tej części pisemnego uzasadnienia jak i w całości tego dokumentu rozważań na temat objęcia skazaniem wyżej wymienionych oskarżonych za popełnienie czynów ciągłych, które w części dokonane zostały przed wprowadzeniem przez ustawodawcę do porządku prawnego penalizacji zachowań opisanych w art. 296a kk. Zauważyć trzeba, że formułując akt oskarżenia w sprawie XXI K 113/09, prokurator wyraził w uzasadnieniu tego pisma procesowego pogląd, iż przepis art. 296a kk wszedł w życie w dniu 01 lipca 2003 roku, a więc przy przyjęciu konstrukcji art. 12 kk ma on zastosowanie w niniejszej sprawie do wszystkich zarzutów, w których przyjęto tę kwalifikację prawną, czas popełnienia tych przestępstw zakończył się bowiem po 01 lipca 2003 roku. Z poglądem tym nie sposób się zgodzić. Przypomnieć należy, iż czasem popełnienia czynu ciągłego jest okres od pierwszego zachowania składającego się na ten czyn do zakończenia ostatniego z nich (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 2012 roku, w sprawie o sygn. akt IV KK 213/12). W realiach niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż czasem popełnienia przypisanych wyżej wymienionym oskarżonym czynów z art. 296a § 1 i 4 kk i inne są również okresy sprzed wejścia w życie w dniu 01 lipca 2003 roku nowelizacji kodeksu karnego. Tym samym uznać należy, iż rozstrzygnięcie Sądu I instancji naruszyło dyspozycję art. 1 § 1 kk. Doszło bowiem do skazania oskarżonych za zachowania z czasu sprzed 1 lipca 2003 roku. Jako sprzeczne z zasadą nieretroakcji uznać należy zastosowanie wobec sprawcy przepisu wprowadzającego typ czynu zabronionego, który wszedł w życie po popełnieniu czynu nie uznanego wcześniej przez ustawę za czyn zabroniony. Oceny takiej nie może zmienić fakt, iż w sprawie niniejszej wchodzi w grę przestępstwa stanowiące czyny ciągłe w rozumieniu art. 12 kk, popełnione częściowo przed, a częściowo po wejściu w życie znowelizowanego kodeksu karnego z dodanym przepisem art. 296a. Odwołać się należy w tym miejscu do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 września 2009 roku, sygn. akt III KK 105/09, dotyczącego co prawda kwestii odpowiedzialności sprawcy przestępstwa, będącego czynem ciągłym popełnionym częściowo przed, jak i po ukończeniu przez niego 17 roku życia, to jednak mającego znaczenie również w sytuacji omawianej w niniejszej sprawie. Podobnie jak we wskazanym wyżej judykacie także Sąd Apelacyjny w Katowicach w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę stoi na stanowisku, iż chociaż koncepcja jednoczynowa przestępstwa ciągłego nakazuje, by dokonywać oceny całości czynu, a nie jego poszczególnych fragmentów, to nie może to jednak prowadzić do rozstrzygnięć sprzecznych z treścią art. 1 § 1 kk, który stanowi że odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto popełnia czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Tak więc, co prawda, czasem popełniania czynu ciągłego jest okres od pierwszego zachowania składającego się na ten czyn do zakończenia ostatniego z nich, jeżeli jednak sprawca czynu zabronionego część zachowań składających się na ten czyn zrealizował przed wejściem w życie przepisu wprowadzającego penalizację tego zachowania, a pozostałą część po tej dacie, to winien ponosić odpowiedzialność karną za te tylko zachowania, które miały miejsce po dacie ich penalizacji. Reasumując te rozważania stwierdzić należy, iż nieprawidłowe i naruszające dyspozycje art. 1 § 1 kk było przypisanie w zaskarżonym wyroku oskarżonym R. B., K. B., W. W., D. S.i C. R.w ramach kumulatywnej kwalifikacji prawnej popełnienia występku z art. 296a § 1 i 4 kk w czasie poprzedzającym wejście w życie tego przepisu tj. przed dniem 01 lipca 2003 roku. W konsekwencji, w toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy winien w razie ponownego przesądzenia sprawstwa tychże

oskarżonych i dokonywania kwalifikacji prawnej ewentualnie przypisanych im czynów, uwzględnić fakt, że penalizacja zachowań objętych dyspozycją art. 296a kk nastąpiła z dniem 01 lipca 2003 roku.

Jako niewystarczające należy ocenić ustalenia Sądu I instancji w zakresie uprawnień oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R. do klasyfikowania dostaw złomu. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w tej części sformułowany został w apelacji obrońcy D. S., jednakże z uwagi na dyrektywę art. 440 kpk kwestia ta musiała zostać wzięta pod uwagę przez Sąd Apelacyjny z urzędu również w stosunku do pozostałej czwórki wymienionych wyżej oskarżonych, pracowników pokrzywdzonej Huty.

Dokonując ustaleń faktycznych w tym zakresie, na stronie pierwszej pisemnego uzasadnienia Sąd Okręgowy stwierdził, iż cała ta piątka oskarżonych była pracownikami pokrzywdzonej spółki i w ramach wykonywania obowiązków stanowiskowych byli oni odpowiedzialni za klasyfikację dostaw złomu, względnie za nadzór nad tymi czynnościami. Sąd I instancji odwołał się w tej części między innymi do dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego R. B. oraz wykazu pracowników zajmujących się klasyfikacją złomu, to jest dokumentu znajdującego się na karcie 18-19 akt XXI K 113/09. Ustalenia te muszą budzić uzasadnione wątpliwości i rażą ogólnikowością. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, bowiem na to, że od dnia 01 września 2003 roku nastąpiła istotna zmiana organizacyjna w zakresie sposobu kontroli jakości lub klasyfikowania złomu w pokrzywdzonej Hucie w stosunku do poprzedniego okresu. Oskarżony R. B. w swoich wyjaśnieniach złożonych w dniu 09 lipca 2007 roku (k. 6504 akt XXI K 113/09 i k. 40 akt niniejszej sprawy) stwierdził, iż od momentu, kiedy klasyfikacją złomu zajęła się kontrola i ich jako klasyfikatorów to już nie dotyczyło, to oni w dalszym ciągu brali łapówki od dostawców z tym, że podział wyglądał w ten sposób, że dla tych, którzy nie pełnili już funkcji klasyfikatorów przeznaczano inną kwotę niż wcześniej, a do osób zatrudnionych w kontroli przekazywali również inną kwotę. Dodał też, że niezależnie od tego czy ktoś pełnił funkcje klasyfikatora, czy też nie to łapówki i tak otrzymywał, bo wynikało to ze starych powiązań i znajomości z dostawcami. Wynika z tego, że mimo opisanej wyżej zmiany działanie grupy jako całości nie zmieniło się (co jest istotne w aspekcie prawidłowości przypisania oskarżonym przestępstw z art. 258 § 1 i 3 kk), ale modyfikacji podlegały uprawnienia poszczególnych osób, jako władnych do wystawiania dokumentów dotyczących jakości złomu (co ma istotne znaczenie dla istnienia znamion art. 271 kk, jak również pomocnictwa do przestępstwa oszustwa). Również i oskarżony K. B. podał w swoich wyjaśnieniach, iż klasyfikatorem został od grudnia 2003 roku, a wcześniej to jest w listopadzie 2003 roku odbył w tym zakresie szkolenie (k. 7525 akt XXI K 113/09 oraz k. 97 akt niniejszej sprawy). Tymczasem przypisany oskarżonemu R. B. czyn obejmujący kwalifikację prawną z art. 271 kk dotyczy czasu od stycznia 2000 roku do września 2005 roku, zaś K. B. od początku maja 2003 roku do końca września 2005 roku. Z wyjaśnieniami tych oskarżonych korespondują dwa dokumenty, które w postaci kserokopii zostały załączone do akt. Jest to lista pracowników zajmujących się klasyfikacją złomu w okresie od 01 września 2003 roku do 31 marca 2005 roku (k. 18-19 akt XXI 113/09) oraz wykaz pracowników (...)pracujących przy odbiorze złomu w okresie od 01 września 2003 roku do 31 stycznia 2007 roku (k. 10638-10639 akt XXI K 113/09). Żaden z tych dokumentów nie został poddany szczegółowej analizie przez Sąd I instancji, a w konsekwencji nie poczyniono starań, aby informacje tam zawarte w świetle wyjaśnień oskarżonych w sposób prawidłowy zweryfikować. Wbrew ustaleniom Sądu I instancji z dokumentów tych wydaje się wynikać, że nie wszyscy oskarżeni zajmowali się klasyfikowaniem złomu w całych okresach objętych zarzutami. To zaś ustalenie ma decydujące znaczenie dla prawidłowości rozstrzygnięcia w zakresie istnienia po stronie poszczególnych oskarżonych uprawnień warunkujących możliwość przypisania im popełnienia indywidualnego przestępstwa z art. 271 kk. Z drugiej zaś strony dogłębnego wyjaśnienia wymaga również kwestia, w jaki sposób osoby, które nie posiadałyby uprawnień do klasyfikowania złomu miałyby udzielać pomocy do popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 kk i inne dostawcom tego surowca. Brak szczegółowych ustaleń omawianej kwestii zarówno w materiale dowodowym, jak i w pisemnym uzasadnieniu, uniemożliwia efektywną kontrolę zaskarżonego orzeczenia w tej części i merytorycznego ustosunkowania się do zarzutu apelacyjnego podnoszącego błąd w ustaleniach faktycznych tej części orzeczenia. Brak ten, w świetle przedstawionych wyżej szczerkowych materiałów zawartych w aktach sprawy musiał również powodować ingerencję Sądu Apelacyjnego w zaskarżone orzeczenie poprzez art. 440 kpk, nakazujący totalną kontrolę orzeczenia w razie podejrzenia, iż utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy w części obejmującej przypisanie oskarżonym R. B., K. B., D. S., W. W. i C. R. czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne w punktach 2, 4, 6, 8 i 18, byłoby rażąco niesprawiedliwe. Takie ustalenia postępowania odwoławczego w omawianej

kwestii wymagały zatem uchylenia zaskarżonego wyroku w tej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zarzuty kwestionujące prawidłowość wyliczenia wartości szkody w opinii biegłego podniesione zostały w apelacjach obrońców: oskarżonego D. S. w formie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, oskarżonych B. i S. W. (1) w formie naruszenia prawa procesowego oraz oskarżonego K. B. poprzez zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego i nieprawidłowego wyliczenia wysokości zobowiązania do naprawienia szkody. W tej części sformułowanych zarzutów, co do zasady, już na tym etapie postępowania należy stwierdzić, iż wyliczenie wartości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego, zawarte w poszczególnych opiniach częściowych biegłego z zakresu rachunkowości, było prawidłowe. Zgodzić należy się z oceną tego dowodu zaprezentowaną przez Sąd I instancji na stronie 70 pisemnego uzasadnienia wyroku. Wbrew twierdzeniom skarżących nie sposób bowiem dostrzec w tychże opiniach braku rzetelności, wewnętrznych sprzeczności, bądź błędów natury metodologicznej. Biegła zaprezentowała w sposób jasny swój tok rozumowania oraz drogę dochodzenia do poszczególnych ustaleń. W opiniach wskazane zostało dokładnie, na jakich materiałach sprawy biegła oparła poszczególne wyliczenia. Co istotne, a co podkreślił również Sąd I instancji, część tych ustaleń była weryfikowana dodatkowo w drodze opinii uzupełniających po tym, jak oskarżeni zapoznawali się z treścią pierwotnych opinii. Zmiany te również uzasadnione metodologicznie, doprowadziły do ograniczenia wysokości szkody wynikającej z działań poszczególnych oskarżonych. Ostatecznie zaś, co należy zaakcentować, w toku przesłuchań prowadzonych w postępowaniu przygotowawczym wszyscy oskarżeni objęci niniejszą sprawą zaakceptowali wyliczenia biegłego i wyczerpali swoje uwagi, bądź zastrzeżenia do treści opinii. Jako chybiony uznać należy, pojawiający się we wskazanych wyżej apelacjach zarzut, iż opinia ta ma szacunkowy charakter, a w związku z tym, nie powinna stać się podstawą określenia wysokości obowiązku naprawienia szkody nałożonego w formie środka karnego na oskarżonych. Wbrew twierdzeniom skarżących, wyliczenie dokonane przez biegłą nie ma w istocie charakteru szacunkowego, ma zaś walor określenia minimalnej wartości szkody. Takiej oceny nie zmienia również to, iż sama biegła w poszczególnych opiniach stwierdzała, iż jej opracowanie jest wysoce prawdopodobnym szacunkiem opartym na założeniu „nie mniej niż”. Analiza całości opinii prowadzi bowiem do konkluzji, iż w zakresie wyliczenia minimalnej wartości szkody ustalenia biegłego są pewne, a sformułowanie o wysoce prawdopodobnym szacunku odnosi biegła jedynie do tego, iż poza wyliczeniem szkody minimalnej, bardziej dokładne wykazanie szkody nie było możliwe. Przypomnieć należy w tym miejscu, iż ugruntowany dorobek orzecznicy Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych w pełni akceptuje możliwość takiego właśnie określenia wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem. Podsumowując, trzeba stwierdzić, iż wskazane wyżej zarzuty kwestionujące metodologię i wyniki wyliczenia szkody przez biegłego, a w konsekwencji poczynione na tej podstawie ustalenia Sądu I instancji w zakresie wysokości szkody przypisanej oskarżonym są prawidłowe. Nie wyklucza to jednak możliwości, iż w wyniku przeprowadzenia postępowania ponownego ustalenia te mogą podlegać zmianom na korzyść oskarżonych w razie poczynienia przez Sąd Okręgowy nowych ustaleń rzutuujących na kwestie wysokości wyrządzonej szkody przez działanie poszczególnych oskarżonych.

Nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 201 kpk, sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonych B. i S. W. (1). Przedstawione wyżej rozważania wskazują bowiem na to, iż w sprawie nie zachodziły przesłanki przewidziane w art. 201 kpk, warunkujące dopuszczenie w sprawie uzupełniającej opinii biegłego, oddalenie zatem wniosku obrońcy w tym zakresie było zasadne. Tak samo ocenić należy zarzut naruszenia dyspozycji art. 366 kpk w zw. z art. 167 kpk, również nakierowany na zakwestionowanie prawidłowości wyliczenia wysokości szkody. Powtórzyć trzeba, że opinia biegłego, na której oparł się Sąd I instancji, była dowodem uznanym prawidłowo za wystarczający do dokonania ustaleń w zakresie wyliczenia szkody. Zarzut naruszenia art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 175 § 2 kpk stał się bezprzedmiotowy w sytuacji decyzji Sądu Apelacyjnego o uchyleniu zaskarżonego wyroku w części go dotyczącej. Postępowanie ponowne da oskarżonym możliwość złożenia stosownych oświadczeń procesowych.

Naruszenie prawa procesowego w postaci klauzuli antykumulacyjnej zawartej w art. 415 § 5 kpk zarzucili obrońca oskarżonego D. S. oraz obrońca oskarżonego R. B.. Według twierdzeń skarżących, uchybienia tego upatrują oni w tym, iż w zakończonych już postępowaniach karnych, od innych tam skazanych osób zasądzone odszkodowanie na rzecz pokrzywdzonej Huty oparte na tych samych zdarzeniach, które objęte są również niniejszym postępowaniem, jak

również i na tym, że w dalszym ciągu toczą się inne postępowania, w których kwestia ta będzie dopiero rozstrzygnięta. Z takim rozumieniem klauzuli antykumulacyjnej Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie zgodzić się nie może. Na wstępie stwierdzić należy, iż jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, zapadły dotychczas dwa wyroki, które dotyczą zdarzeń objętych pierwotnie, łącznie z niniejszą sprawą, jednym postępowaniem prowadzonym w Sądzie Okręgowym w Katowicach pod sygnaturą XXI K 113/09. Jak ustalono w toku postępowania odwoławczego, w sprawie którą wyłączono ze sprawy Sądu Okręgowego w Katowicach o sygnaturze XXI K 113/09, a zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 26 stycznia 2012 roku pod sygnaturą akt II K 600/08, na zasadzie art. 46 § 1 kk zobowiązano P. K. i J. Ł. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) SA w D. poprzez zapłatę odpowiednio kwot 83.588,96 zł oraz 49.626,14 zł. W aktach sprawy znajduje się również odpis wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21 października 2010 roku, sygnatura XXI K 44/10 (k. 970 do 974), którym to wyrokiem skazano M. S. za przestępstwa objęte pierwotnie również aktem oskarżenia w sprawie XXI K 113/09 i zobowiązano go na podstawie art. 46 § 1 kk do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) SA w D. kwoty 7.458.556,79 zł. Jednocześnie w toku postępowania odwoławczego ustalono, iż szkoda będąca przedmiotem niniejszego postępowania nie była przez pokrzywdzonego dochodzona w postępowaniu cywilnym. Informacja ta wynika z pisma pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z dnia 21 maja 2013 roku, znajdującego się na karcie 1339 akt sprawy. Ustosunkowując się do wskazanych wyżej zarzutów naruszenia art. 415 § 5 kpk Sąd Apelacyjny na wstępie stwierdza, iż stoi na stanowisku, że klauzula antykumulacyjna zawarta w zdaniu drugim art. 415 § 5 kpk wymaga dla swego zastosowania zarówno tożsamości przedmiotowej, jak i tożsamości podmiotowej. Oznacza to zatem, że zakaz tam przewidziany obowiązuje tylko wtedy, kiedy w innym postępowaniu rozstrzygnięto już, bądź zainicjowano postępowanie odnośnie tego samego roszczenia tej samej osoby, bądź podmiotu. Stanowisko takie wyrażone zostało przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 03 lutego 2012 roku, sygnatura akt V KK 9/12. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie pogląd ten podziela. W tym postępowaniu sytuacja taka nie ma miejsca. Pokrzywdzony nie dochodził swoich roszczeń w postępowaniu cywilnym wobec żadnego z oskarżonych występujących w niniejszej sprawie. Z istoty rzeczy zaś postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonym w niniejszej sprawie jest jedynym, jakie może się toczyć w przedmiocie zarzutów, które im postawiono. Skoro tak, to nie sposób uznać, co do zasady, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji zawarte w punktach 23 a i b zaskarżonego wyroku, a oparte o dyspozycję art. 46 § 1 kk naruszyło zakaz wynikający z dyspozycji zdania drugiego art. 415 § 5 kpk.

Zaznaczenia wymaga jednak, iż to, co przed chwilą wskazano, dotyczy zasady możliwości orzekania obowiązku naprawienia szkody w niniejszym postępowaniu. Jeśli chodzi bowiem o szczegóły rozstrzygnięcia Sądu I instancji opartego o art. 46 § 1 kk to zarówno z powodów wskazanych w zarzutach apelacyjnych, jednakże częściowo, jak i z uwagi na mankamenty pisemnego uzasadnienia w tym zakresie, rozstrzygnięcia te nie mogły się ostać. Ustosunkowanie się przez Sąd Apelacyjny do zarzutów apelacji obrońców i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, dotyczących sposobu określenia obowiązku naprawienia szkody, oraz jego wysokości, możliwe jest tylko częściowo. Z jednej strony owa limitowana możliwość wypowiedzenia się Sądu Odwoławczego wynika z lakoniczności pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu I instancji w tej części, z drugiej strony spowodowana jest stwierdzonymi innymi uchybieniami, o których mowa była wyżej, a które mogą rzutować na opis przypisanych oskarżonym przestępstw z art. 286 § 1 kk i inne. Niezależnie jednak od tego należy zaznaczyć, iż pisemne uzasadnienie wyroku w tej części nie spełnia wymogów art. 424 kpk, przez co ta część rozstrzygnięcia praktycznie nie poddaje się merytorycznej ocenie odwoławczej. Kwestia, o której mowa, została częściowo podniesiona w apelacji oskarżonego K. B.i D. S., wprost zaś sformułowano zarzut w tym zakresie w apelacji obrońcy oskarżonego R. B.i obrońcy oskarżonych B.i S. W. (1), zaś sposób naliczenia kwoty obowiązku naprawienia szkody zakwestionował pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego. Motywy rozstrzygnięcia Sądu I instancji, co do środka karnego z art. 46 § 1 kk, zawarte zostały na stronach 85 i 86 uzasadnienia wyroku. Odwołując się do orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach tam wskazanego, Sąd Okręgowy wsparł swoją decyzję o nałożeniu na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody w formie solidarnego zobowiązania. Nie polemizując ze wskazanym tam judykatem należy stwierdzić, że dorobek orzecniczy Sadu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych wskazuje na to, że ugruntowany jest w chwili obecnej pogląd, iż zobowiązanie do naprawienia szkody w postępowaniu karnym (w tym również w trybie art. 46 § 1 kk) możliwe jest zarówno, co do całości szkody jak i jej części, oraz tak w formie odpowiedzialności solidarnej jak i w formie pro rata parte. Wybór sposobu naprawienia szkody pozostaje w sferze autonomicznej decyzji sądu orzekającego, musi

jednak uwzględniać realia każdej sprawy i godzić jednocześnie dwoiste cele specyficznego środka karnego, jakim jest obowiązek naprawienia szkody przewidziany w art. 46 § 1 kk. Przypomnieć trzeba, iż jego zadaniem jest realizacja zarówno celów karnoprawnych, jak i tych o cywilnoprawnym charakterze. Uzasadnienie Sądu I instancji nie zawiera w istocie argumentów zakotwiczonych w okolicznościach niniejszej sprawy, które wspierałyby decyzję o zastosowaniu solidarnego sposobu naprawienia szkody. W związku z tym nie sposób ocenić tej decyzji przez pryzmat opisanych wyżej zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców. Ów brak należytego uzasadnienia tej części orzeczenia nie pozwala również na jednoznaczną ocenę powodów nałożenia na oskarżonych R. B., D. S., C. R., W. W. i K. B. obowiązku naprawienia szkody w równej wysokości. Rozstrzygnięcie to może istotnie budzić uzasadnione wątpliwości, jeśli je skonfrontować z wysokością szkody, jaką przypisano poszczególnym oskarżonym w ramach popełnienia przez nich przestępstw z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne. W przypadku oskarżonego D. S., co do którego wysokość szkody w przypisanym czynie ustalił Sąd I instancji na 3.356.872,15 zł zobowiązanie do naprawienia szkody wyniosło 5.819.840,61 zł, przekraczało zatem poziom przypisanej mu szkody w mieniu pokrzywdzonej Spółki. W przypadku oskarżonych K. B. (co do którego czas przypisanego mu przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk trwał od maja 2003 roku do września 2005 roku, a wyrządzona szkoda wynosiła 6.659.527,06 zł) oraz W. W. (co do którego czas przypisanego mu przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne trwał od stycznia 2000 roku do kwietnia 2004 roku, a wyrządzona szkoda wynosiła 7.405.444,12 zł) obowiązek naprawienia szkody w postaci solidarnej zapłaty objął kwotę 5.819.840,61 zł, a więc w tej samej wysokości co w przypadku oskarżonych R. B. i C. R., co do których przypisane im przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne trwały dłuższy czas, a to od stycznia 2000 roku do września 2005 roku, a wyrządzona przez nich szkoda wyniosła co do każdego z nich 7.468.556,79 zł. Tak więc, mimo różnych wartości wyrządzonej szkody przez poszczególnych oskarżonych i różnego czasu popełnienia przypisanych im przestępstw obowiązek solidarnego naprawienia szkody objął tą samą kwotę, co już samo w sobie musi budzić wątpliwości, a potęgują się one tym bardziej, że pisemne uzasadnienie wyroku nie zawiera żadnych argumentów w tej kwestii. Przypomnieć zaś należy, iż zasada solidarnej odpowiedzialności dłużników oznacza możliwość pełnego zaspokojenia się wierzyciela od któregokolwiek z odpowiadających solidarnie dłużników, co w realiach niniejszej sprawy mogłoby potencjalnie prowadzić do odpowiedzialności ich części ponad wartość przypisanej im, a wywołanej ich zachowaniem szkody wyrządzonej w mieniu pokrzywdzonego. Nie przesądzając zatem szczegółowo o zasadności zarzutów apelacyjnych w tym zakresie, co z braku uzasadnienia nie jest możliwe, należy jednak stwierdzić, iż odpowiedzialność solidarna oskarżonych w niniejszej sprawie z tytułu obowiązku naprawienia szkody z art. 46 § 1 kk nie jest wyłączona, jednakże w sposób prawidłowy decyzja taka musi zostać umotywowana, a jednocześnie zakres odpowiedzialności solidarnej poszczególnych oskarżonych nie może przekraczać przypisanej im wysokości wyrządzonej szkody. Uznać również należy, iż solidarna odpowiedzialność w takiej sytuacji może również polegać na jej ograniczeniu do różnej wysokości kwot obowiązku naprawienia szkody w stosunku do poszczególnych oskarżonych, co odzwierciedla zakres odpowiedzialności karnej wyznaczony wartością szkody przypisanej w poszczególnych przestępstwach. W nawiązaniu do wcześniejszych rozważań niniejszego uzasadnienia stwierdzić również trzeba, że możliwość nałożenia solidarnego obowiązku naprawienia szkody w tym postępowaniu nie jest ograniczona, bądź wyłączona przez pryzmat regulacji art. 415 § 5 zd. 2 kpk z powodu orzeczenia o naprawieniu szkody przez inne sądy we wskazanych wyżej prawomocnych wyrokach. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie stoi bowiem na stanowisku, iż solidarna odpowiedzialność współsprawców przestępstwa istnieje niezależnie od tego czy odpowiadają oni jako oskarżeni w tym samym postępowaniu, czy też o ich odpowiedzialności rozstrzyga się w różnych postępowaniach. W tej kwestii Sąd Odwoławczy podziela zatem pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 16 października 2003 roku w sprawie o sygnaturze II AKa 225/03. Nadmienić trzeba, że w razie zaistnienia takiej właśnie sytuacji, należy w wydawanym wyroku zamieścić wzmiankę o solidarnym charakterze nakładanego zobowiązania z obowiązkiem nałożonym wyrokiem wydanym poprzednio. Wywód ten znajduje uzasadnienie również w innym judykacie, a to w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 marca 2003 roku w sprawie o sygnaturze II AKa 57/03, jak również w poglądach nauki prawa karnego, a to komentarzu do kodeksu postępowania karnego autorstwa L. P., gdzie to zgodnie stwierdza się, że zasądzenie odszkodowania od jednego ze sprawców szkody nie stwarza stanu rzeczy osądzonej odnośnie pozostałych sprawców szkody objętych solidarnością.

Zarzut zawarty w apelacji oskarżyciela posiłkowego wskazujący na błąd obliczenia dokonanego przez Sąd I instancji, w wyniku którego określono wysokość obowiązku naprawienia szkody w stosunku do oskarżonych R. B., W. W.,

D. S., C. R. i K. B. wydaje się być zasadny. Śledząc działania arytmetyczne zaprezentowane przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku należy stwierdzić, iż wynik odejmowania przedstawionego na stronach 85 i 86 uzasadnienia wynieść winien, tak jak to wskazuje skarżący 6.575.805,75 zł, nie zaś 5.819.840,61 zł. Samo to stwierdzenie nie powoduje jednak ze strony Sądu Apelacyjnego możliwości kategoriycznych ocen, a to ze względu na wysoce niewystarczające uzasadnienie w tej części, a z drugiej strony z racji naprowadzonych wyżej uwag dotyczących zastrzeżeń, co do wysokości obowiązku naprawienia szkody w stosunku do poszczególnych oskarżonych.

W tym miejscu należy poczynić dodatkowo podobne uwagi w odniesieniu do wysokości obowiązku naprawienia szkody nałożonego solidarnie na oskarżonych B. W. i S. W. (1). Podobnie jak w przypadku wskazanych wyżej oskarżonych szkoda objęta przestępstwem z art. 286 § 1 kk i inne przypisana oskarżonej B. W. w punkcie 9 zaskarżonego wyroku wyniosła 755.965,14 zł i różniła się od wysokości szkody objętej przestępstwem przypisanym oskarżonemu S. W. (1) w punkcie 13 zaskarżonego wyroku z art. 286 § 1 kk i inne, a wynoszącej 882.751,04 zł. Również i w tym przypadku Sąd I instancji w punkcie 23b zobowiązał zaś oboje tych oskarżonych do naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 882.751,04 zł, a więc wyższej niż wartość szkody wynikającej z przestępstwa przypisanego oskarżonej B. W.. Poczynione już wcześniej w niniejszym uzasadnieniu uwagi dotyczące innych oskarżonych zachowują i w tym miejscu aktualność, a ponieważ i w tej części uzasadnienie Sądu I instancji nie oferuje żadnych argumentów, merytoryczna kontrola toku rozumowania, jaki doprowadził do takiego orzeczenia, nie jest możliwa.

Przechodząc do oceny pozostałych zarzutów zawartych w apelacjach należy stwierdzić, iż oczywiście zasadne są zarzuty sformułowane w apelacji Prokuratora. Z uwagi na potrzebę orzeczenia kasatoryjnego w tej części rozstrzygnięcia zbędne jest szczegółowe odnoszenie się do poszczególnych uchybień, jednakże wskazać trzeba, że po przeprowadzeniu postępowania ponownego Sąd Okręgowy winien uwzględnić argumenty tej apelacji tak, aby wyeliminować wskazane w niej zasadnie uchybienia.

Takie ustalenia postępowania odwoławczego spowodowały uchylenie zaskarżonego wyroku w punktach 2, 4, 6, 8, oraz od 9 do 16, 18, 19 w części dotyczącej oskarżonych B. W. i S. W. (1), a nadto w punktach 20, 22, 23a i 23b oraz 24a i 24b i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania. Zakres uchylenia obejmuje kompleks czynów z art. 18 § 3 kk i inne oraz z art. 286 § 1 kk i inne i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne, który winien być w całości poddany ponownej analizie ze strony Sądu Okręgowego, w celu poczynienia głębszych ustaleń, a następnie poddaniu ich prawidłowej ocenie prawnej i w razie zaistnienia takiej potrzeby sporządzenia w pełni prawidłowego pisemnego uzasadnienia orzeczenia. Konsekwencją takiej treści rozstrzygnięcia było również uchylenie zawartych w punkcie 19 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięć o karach łącznych w odniesieniu do oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R.. W stosunku do tych oskarżonych pozostały pojedyncze kary, jako że uchylenie w zakresie przedstawionym wyżej usunęło inne skazania, które stanowiły podstawę orzeczenia kar łącznych. Dalszą konsekwencją takiej treści rozstrzygnięcia odwoławczego było uchylenie zawartych w punkcie 21 zaskarżonego wyroku zaliczeń na poczet kar łącznych okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w stosunku do oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R. i w to miejsce na zasadzie art. 63 § 1 kk zaliczenie tym oskarżonym na poczet orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności okresów rzeczywistego pozbawienia wolności szczegółowo wskazanych w części rozstrzygającej wyroku Sądu Apelacyjnego. W pozostałej zaskarżonej części, a to w punkcie 7 oraz 17 wyroku Sądu I instancji utrzymano go w mocy, co odzwierciedla przedstawione ustalenia Sądu Apelacyjnego dotyczące akceptacji rozstrzygnięć, mocą których skazano oskarżonych D. S. i C. R. za popełnienie przestępstw z art. 258 § 1 kk. Za popełnienie tego przestępstwa oskarżonemu D. S. wymierzono karę jednego roku pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu C. R. karę dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności. Kar tych nie sposób uznać za rażąco surowe, biorąc pod uwagę czas trwania przypisanych obu oskarżonym czynów, stopień organizacji grupy przestępczej oraz rozmiary jej działalności. Kary te w pełni również odpowiadają właściwościom i warunkom osobistym obu sprawców i tym samym realizują dyrektywę art. 53 § 1 kk.

Na zasadzie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk i art. 624 § 1 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonych D. S. i C. R. od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, odnoszących się do rozstrzygnięcia odwoławczego mocą, którego nie uwzględniono części apelacji obrońców tych oskarżonych skierowanych przeciwko rozstrzygnięciu Sądu I instancji

o przypisaniu tymże oskarżonym popełnienia przestępstw z art. 258 § 1 kk. Decyzję taką uzasadnia trudna sytuacja materialna tych oskarżonych oraz waga prawomocnie przypisanych im przestępstw w stosunku do pozostałych czynów objętych uchylem dokonany przez Sąd Apelacyjny.

Prowadząc postępowanie ponowne wyznaczone zakresem przedstawionego wyżej uchylem zaskarżonego wyroku Sąd będzie miał możliwość szerokiego skorzystania z uprawnienia zawartego w dyspozycji art. 442 § 2 kpk i winien ujawnić te wszystkie dowody, które nie miały wpływu na uchylem wyroku. Jednocześnie Sąd Okręgowy winien w istotny sposób poszerzyć postępowanie dowodowe odnośnie ustalenia uprawnień oskarżonych R. B., K. B., W. W., D. S. i C. R. do klasyfikowania dostaw złomu w całym okresie stawianych im zarzutów. Dokonać tego należy zarówno w drodze szczegółowego przesłuchania oskarżonych na te kwestie, jeśli oczywiście skorzystają oni z tego prawa, poprzez przesłuchanie świadków pracowników pokrzywdzonej Huty zajmujących się sprawami osobowymi, jak również poprzez zgromadzenie dokumentów przedstawiających w sposób wyczerpujący zakresy uprawnień i obowiązków tej grupy oskarżonych w czasie ich zatrudnienia u pokrzywdzonego. Te ustalenia należy następnie poddać szczegółowej analizie przez pryzmat stawianych oskarżonym zarzutów z art. 271 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i inne. Szczególną uwagę winien Sąd Okręgowy poświęcić zagadnieniom wskazanym w tym zakresie przez Sąd Apelacyjny we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia. W razie bowiem ponownego przypisania oskarżonym czynów o kumulatywnej kwalifikacji, takiej jak w akcie oskarżenia, oczekiwać należy szczegółowego wykazania przez Sąd Okręgowy realizacji przez poszczególnych sprawców wszystkich znamion przestępstw objętych kompleksową kwalifikacją prawną. W polu widzenia Sądu ponownie rozpoznającego sprawę winny być również kwestie dotyczące momentu penalizacji zachowań objętych art. 296a kk, co winno znaleźć wyraz w odpowiednim opisie i kwalifikacji prawnej przestępstw ewentualnie przypisanych oskarżonym. Równie głęboką uwagę powinien zwrócić Sąd Okręgowy na kwestie naprawienia szkody w razie zaistnienia ponownej potrzeby podjęcia takiego rozstrzygnięcia. Zagadnienie to jest w istocie osią sporu pomiędzy oskarżonymi a pokrzywdzonym i dlatego wszelkie poczynania Sądu Okręgowego w tym zakresie winny znaleźć pełne odzwierciedlenie w ewentualnym pisemnym uzasadnieniu wyroku. Zarówno wybór sposobu naprawienia szkody, jak i wyliczenie kwoty odszkodowania powinny zostać krok po kroku uzasadnione pisemnie i to w taki sposób, aby nie było to jedynie ogólne odwołanie się do panujących trendów orzeczniczych, ale by uwzględniało realia niniejszej sprawy i konkretne okoliczności, wynikające z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Podobnie wyliczenia dotyczące należności pokrzywdzonego z tytułu ustanowienia pełnomocnika z wyboru winne zostać szczegółowo uzasadnione, aby umożliwić kontrolę zasadności tego rozstrzygnięcia. Wyeliminować należy na etapie ponownego orzekania uchybienia sygnalizowane w apelacji prokuratora, w sytuacji gdy nowe orzeczenie zawierać będzie ewentualne przypisanie oskarżonym przestępstw o złożonych kwalifikacjach prawnych, a poszczególne rozstrzygnięcia będą miały taki charakter jak w zaskarżonym wyroku.